



ΕΝΩΣΗ
ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ
ΑΘΗΝΑΣ

ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗ ΗΧΩ



ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ



Διαβάστε στην
ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗ ΗΧΩ

Σελ. 2

Το πρώτο επίσημο μνημόσυνο
από το αρχείο της ΕΝΩΣΗΣ
ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Σελ. 3

Δεν έχει περάσει ούτε μια μέρα
του ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Σελ. 4

Η ιστορία της Φιλαρμονικής μας
του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

Σελ. 5

Εδώ μιλάει η προσφορά
του ΧΡΙΣΤΟΥ ΦΩΤΕΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Σελ. 5

Το ξέρατε;
της ΜΑΡΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΑΝΤΑ - ΚΑΡΥΔΗ

Σελ. 6

Διαδρομή Αθήνα - Καλάβρυτα
Ένα επικίνδυνο εγχείρημα
του ΒΑΣΙΛΗ ΨΑΡΙΑΝΟΥ

Σελ. 7

Πρόγραμμα εκδηλώσεων 2009

Σελ. 7

«Ένωση Καλαβρυτινών Αθηνών»
του ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Σελ. 8

«Να γράψεις κάτι για τα
Καλάβρυτα»
του ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ



ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ!

65η ΕΠΕΤΕΙΟΣ 13-12-2008



Ο τόπος της εκτελέσεως υπό των Γερμανών την 13-12-1943, 1070 Καλαβρυτινών. Στη φωτογραφία η τέλεση της πρώτης επιμνημόσυνης δέησης το 1944.

Με το γύρισμα του χρόνου μετράμε επετείους από εκείνη τη Δευτέρα που για δεκαετίες αποτελούσε χρονική αφετηρία εκ μέρους των Καλαβρυτινών, όσων έζησαν την τραγωδία της ναζιστικής θηριωδίας. Ακόμη ηχεί σ' αυτά μας ο προσδιορισμός σπουδαίων και καθημερινών γεγονότων πριν ή μετά την καταστροφή. Ακόμη και σήμερα αυθορμητώς έτσι προσδιορίζουμε το χρόνο στις ιδιαίτερες καλαβρυτινές συζητήσεις μεταξύ μας. Κι αυτό είναι βέβαιο πως θα συνεχισθεί όσο υπάρχουν απόγονοι των ηρωικών Καλαβρυτινών. Στοιχειώσε σκέψεις και συναισθήματα η 13η Δεκεμβρίου 1943, όπως νομοθεσιακά συμβαίνει, όταν συγκλονιστικά γεγονότα ανατρέπουν παραδεδομένες αρχές και αξίες.

Πόσο επίκαιροι, «ες αεί», ακούγονται οι στίχοι του Αισχύλου! «Ακόμη και στον ύπνο μας, πόνος που δεν μπορεί να ξεχαστεί. Πέφτει σταγόνα - σταγόνα πάνω στην καρδιά μέχρι που μέσα στην απελπισία παρά τη θέλησή μας, έρχεται η σοφία, μέσα από τη φοβερή χάρη του Θεού.»

As αναρωτηθούμε όμως, αν έρχεται, αν ήλθε, αν θα έλθει η σοφία ή είναι ακόμη η πάλη ζητούμενη. Αν είναι σκοπός και στόχος και σήμερα, για να καταλαγιάσει η ανθρώπινη ανοησία που τροφοδοτεί τη βία και τον εξευτελισμό του πιο ωραίου δημιουργήματος, του προικισμένου με λόγο, νόηση, συναισθήματα.

Οι επετείοι καθιερώθηκαν από τους λαούς, τις κοινωνίες των ανθρώπων με βασικό ζητούμενο την αφομοίωση της ιστορίας ως συλλογικής μνήμης. Μνήμης που θα καθοδηγεί τις μελλοντικές στάσεις και πράξεις κάθε λαού. Ακόμη για απότιση φόρου τιμής προς αυτούς που συντέλεσαν στην προαγωγή του ηθικού και κοινωνικού βίου. Το αίτημα της συλλογικής μνήμης παραμένει ζωντανό και σήμερα. Η «φοβερή χάρη του Θεού» δεν έχει φέρει ακόμα τη «σοφία» καθώς η θηριωδία δεν εξαλείφθηκε από τον κόσμο, μετατοπίστηκε ίσως το κέντρο βάρους της και εκφράζεται, προφανώς, με άλλα μέσα. Άρα οι επετείοι παραμένουν κινητήριος δύναμη, έχουν και θα έχουν λόγο ύπαρξης αρκεί να μην καταλήγουν σε εκδηλώσεις πανηγυριού, ευκαιρία οσχόλης, συναντήσεις διεκπεραιώσεως

πολιτικών, κομματικών, οικονομικών κ.λ.π. θεμάτων.

Το νόημα των επετείων είναι η συλλογική συνείδηση, η απόκτηση συλλογικής μνήμης, η διαμόρφωση στάσης ζωής ατομικά αλλά και συνολικά. Αυτή αποτελεί και το ισχυρότερο όπλο για το σήμερα και το αύριο. Αυτή ωθεί ή απωθεί, διαμορφώνει τον κόσμο και τις σχέσεις των λαών, προτρέπει ή αποτρέπει, γίνεται φωνή λαού και ξεκαθαρίζει τη σκόνη της σύγχυσης και του πανικού, αφαιρεί τα πέπλα του αποηροσανατολισμού και γονιμοποιεί την αντίσταση σε ό,τι προσβάλλει την ανθρώπινη αξία.

Το ολθοκαύτωμα των Καλαβρυτινών μπορεί και πρέπει, οικουμενικά πλέον, να αποτελέσει ορόσημο ιστορικής μνήμης κι επομένως συλλογικής συνείδησης, καθώς οι έννοιες αυτές συνδέονται άρρηκτα. Βέβαια η συλλογική συνείδηση διαμορφώνεται και από την παράδοση, τους θεσμούς κ.τ.λ. Ποια όμως παράδοση ή μύθος δε φέρει στο βάθος ιστορικά γεγονότα;

Ακούγονται και γράφονται ωραία όλα αυτά. Πώς όμως αυτή η επετειοί θα μιλήσει τη γλώσσα που κατανοεί η σύγχρονη κοινωνία; Πικρία, πόνος, ρίγη συγκίνησης μας προκάλεσε ο Σταυρός στη ράχη του Καππής. Το ολθοκαύτωμα έχει πλέον αναφορά στο γονιδίωμά μας. Το ζητούμενο είναι όμως κάθε ένας προσκυντής της μνήμης των Καλαβρυτινών, να γίνεται καλλίτερος αποχωρώντας και όταν η αυλαία των επετειοικών εκδηλώσεων πέφτει. Αυτό είναι το ζητούμενο, αυτό που πρέπει να κυριαρχεί στη

σκέψη μας και τότε οι νεκροί μας θα εύρουν τη δικαίωση και την ανάπαυση.

Η σύγχρονη Γερμανία έχει αποδυθεί σε ένα «παγκόσμιο πρωταθλητισμό στη διαχείριση της ενοχής της», κάποιοι όμως αποδεικνύονται ανεπίδεκτοι μαθήσεως, όπως αναφέρει στο βιβλίο του «Πόλεμος της μνήμης» ο Χ. Φλάισερ.

Εμείς, αντίθετα, πρέπει, έπρεπε να διακριθούμε στον «Παγκόσμιο πρωταθλητισμό διαχείρισης της μνήμης». Αυτή η μνήμη είναι η δύναμη όλων των αδικημένων και η ελπίδα του κόσμου.

Πέρασαν εξήντα πέντε χρόνια από τότε κι' όμως: «Η απορία σταματάει στα βλέφαρα του χρόνου Ασκήτως πόνος κλείνεται στα πετρωμένα μάτια της γενιάς. Εδώ πέρασε ο θάνατος.

Αίμα ξεχείλισαν οι ποταμοί!
Τρόμο ξεχείλισαν οι νύχτες!

Σκοτάδι αγκάλιασε τα μνήματα!»
Τα αποτρόπαια του ιστορικού παρελθόντος πρέπει να τα εντάξουμε στην ιστορική μνήμη. Οι στίχοι του Ν. Κρανιδιώτη γράφτηκαν και για τα Καλάβρυτα, όπως και για κάθε σημείο της γης, όπου η ωμή βία ταπεινώσε και ταπεινώνει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Ούτε η αποσιώπηση, ούτε η αποκάλυψη λυτρώνουν από τον ανειπίτω εξευτελισμό του αβάσταχτου σωματικού και ψυχικού πόνου τελικά. Η μνήμη μόνο λυτρώνει, ως σηματοδότης της πορείας του ανθρώπου και οδηγεί στη Σοφία κλειο «Σοφία».

Μ. Γεωργιάνα - Καρύδη



ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα του Αθηναϊκού τύπου εκείνης της περιόδου, την Κυριακή 24 Ιουνίου 1945, τελέστηκε στα Καλάβρυτα κατόπιν πρωτοβουλίας του προέδρου του Συλλόγου των εν Αθήναις Καλαβρυτινών Γεωργίου Αμάραντου, πάνδημο μνημόσυνο εις μνήμην των σφαγιασθέντων από τα ναζιστικά στρατεύματα κατοχής εκατοντάδων αθών Καλαβρυτινών.

Μεταξύ των επισήμων (άνω των 80 ατόμων) παρέστησαν Υπουργοί, πρεσβευτές και πρόξενοι ξένων χωρών, εκπρόσωποι του Ερυθρού Σταυρού της ΟΥΝΡΡΑ και πλήθος Ελλήνων και ξένων δημοσιογράφων, πρακτορείων παγκοσμίως κύρους όπως Ρωίτερ,

Tass κ.ά.

Όλα ανεξαιρέτως τα δημοσιεύματα πλημμυρίζουν από συγκίνηση και το δέος που ένοιωσαν όλοι οι παρίσταμενοι, (βλέποντας) το θρήνο των εκατοντάδων μαυροφορεμένων γυναικών, κοριτσιών και αγοριών.

Ήταν τόσο διάχυτη η γενική συγκίνηση, που ούτε και οι επίσημοι Έλληνες και ξένοι μπόρεσαν να συγκρατήσουν τα δάκρυα και τους λυγμούς τους.

Παρακάτω παραθέτουμε μικρά χαρακτηριστικά αποσπάσματα από τις συγκινητικές περιγραφές των δημοσιογράφων.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ.-ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΤΑΚΤΙΚΑ ΑΠΟ 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1942

ΤΡΙΤΗ
26
ΙΟΥΝΙΟΥ 1945
Ισολόγιο 17 δραχμών
Αριθμ. Άδελφ. 5.07-Δόση-7,48
Διεύθυνση: Τσολώνη, Γαλαξίας, Γαλαξίας

ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΚΑΠΟΤΕ ΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

Τό Έθνος θά γονατίση σέ λίγo μπρός στό φτωχό κενoτάφιο. Τό ρωλόι τής μητροπόλεως λείει 12 παρά 26. Κι' όμως τό μνημόσυνο θάπρεπε νά άρχισή στις 11 άκριβώς. Καί έδω παρασθής. Έχουν σταματήσει οι δείχτες του ρωλογιού άκριβώς τήν ώρα που οι φλόγες έφαγαν τή στέγη του Θεού. 12 παρά 25' 13 Δεκεμβρίου 1944. Οι άγιοι στό τέμπλο κήκον. Άκόμα κι' οι άρχάγγελοι. Αν στήνωρα του χαλασμού οι στρατιές τους ροβόλοθσαν άπ' τί ούρανα... Χωρίς στέγη, κι' ο Θεός. Τό κενo τάφιο στό έδαφος τούς τρούλλους φύλλα φτείσχουν τούς τρούλλους μιάς φαγητατικής έκκλησίας. Χτυπούν οι καμπάνες νεκρικά. Μιά θάλασσα άπό μαύρα πτηνoμυρίζει τό δρόμο πρoς τήν πλατεία τής Άγίας Κυριακής.

Χειροπιαστήκαμ τό μοιρολόι με τό λιγμό. Μπροστά χορεύει ο σπαρταγμός ντυμένος τήν άλλοφροσύνη. Γιατί κλαίνε κ. Μάκ Βή; Καί σεις κυρία πρέσβειρα γιατί δέν μπορείτε νά συγκρατήσετε τά άνασφάλητά σας; Πού είνε ή ψυχραία σας κύριοι Άγγλοι καί δέν καταφέρνετε νά σταματήσετε τό χορό των σαγονιών σας; Δέν είδαε άλλη φορά τέτοιο πρoγυμνo. Ένας άντρας! Καλάβρυτα δέν υπάρχουν, άλλα στον κόσμο. Σηκώστε τό Σαίξπηρ σας καί φέρτε τον έδω κι' άν δέν σκίση ο, τι έγραψε πριν πεθάνη, τότε ο δικός μας ο Αισχύλος θά πνιγη στο Βουραϊκό. Άφού αυτοί δέν θά μπορούσαν νά δώσουν τήν εικόνα έμείς οι νάνοι;

Έδω κοντά είνε τό νεκροταφείο. Τά στεφάνια με τίς δάφνες για καί είνε. Τά περιμένουν τά δαφνόφυλλα οι πεθαμένοι για νά τά καρφισώσουν έτσι σάν παράσημο τής πατρίδος στο στήθος τους, οτι έκαιμαν κι' αυτοί τό καθήκον τους. Άκούσαν τή μουσική που τρίζει τίς στροφές του Έθνικού μας Ύμνου καί μάς περιμένουν. Ίσως καί σηκωθούν άπό τούς τάφους. Είνε τόσο λίγo τό χώμα που τούς σκεπάζει. Τόσο μπορείσαν νά βγάλουν με τά νύχια τους τά κορίτσια για νά ρίξουν έπάνω τους.

Άδελφές, ηητέρες καί σύζυγοι αυτών που κοιμούνται στο νεκροταφείο. Σε λίγο θά μάς προπέμψουν με τίς μαύρες τους μαντιήρες στο σταθμό καί στη διαδρομή κοντά στο Βουραϊκό δέν θά ξεχάσουν με τίποτα. Γιατί ο Βουραϊκός μάς άκολουθεί φέρνοντας τή ηχώ άπ' τό ρημαγμένο τόπο. Άκούγεται μάάλιστα: «Καλάβρυτα, Καλάβρυτα, Καλάβρυτα!» Έξήγησι μιά: «Στήστε μου δωμό νά βλεπή πρoς τήν Άγία Λαύρα καί φωνάξτε σε όλον τον κόσμο τή θυσία μου! Για πληρωμή δέν θέλω άλλο άπό τό δικιο τής Έλλάδας μας».

ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΤΟΥ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ» κ. Α. ΣΒΩΚΟΥ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΑΘΗΝΑΙ, ΤΡΙΤΗ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ 1945

ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΕΚΟΡΥΦΘΗ Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΘΗΡΙΩΔΙΑ

ΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ, Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΠΕΝΘΟΥΣ ΤΟ ΠΡΟΧΘΕΡΙΝΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΔΙΑ ΤΑ ΤΡΑΓΙΚΑ ΘΥΜΑΤΑ

Ένάμισο χρόνος έχει περάσει από τότε. Η Έλλάς ελευθερώθηκε. νίκησε καί βαδίζει πρoς τήν αναγέννηση καί τήν άνασυγκρότηση. Προχθές όμως γύριζαν άκόμη μέσα στα μαυρισμένα έρείπια, πεινασμένα, ρακένδυτα, άτυπόδητα καί πρo παντός χτυπημένα άπό τήν φυματίωση, τήν άδενoπάθεια καί τήν έλονοσία τά φαντάσματα των γυναιοκαίδων.

ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΜΑΣ κ. Κ. Γ. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

Ο κ. Μάκ Βαίη καί ή πρέσβειρα τής Άμερικής έσκούπιζαν τά μάτια τους. Οι ύπουργοί έκλαιαν. Οι δημοσιογράφοι, που έχει σκληρύνει τήν καρδιά τους τό αντίκρισμα τόσων τραγωδιών, δέ μπορούσαν νά συγκρατήσουν τά δάκρυα. Τόσο πόνο, τόση συγκίνηση καί καταστροφή, τόσο άπέραντο καί καθολικό πένθος, μονάχα τό πέρασμα των Ούννων μπορούσε νά προκαλέση...
'Εδω οι χιτηερικοί χρησιμοποίησαν με ραφιναρισμένο σαδισμό τή φιλανθρωπία καί τό αίσθημα ως μέσον, σπαραγμού τής ανθρώπινης καρδιάς. Ξεχώρισαν τίς γυναίκες καί δέν τίς σκότωσαν, τάχα άπό Ιηποτισμό, άλλα στην ούσια για νά τούς κληροδοτήσουν τον διά βίου σπαργμό

'Ο τόπος του ήρωϊκού μαρτυρίου καί τής θυσίας δια τήν Έλευθερίαν.—'Η πλέον έκλεπτομένη εκδήλωσις τής χιτηερικής κτηνώδίας καί τής βαρβαρότητος

ΕΜΠΡΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ 27 ΙΟΥΝΙΟΥ 1945

ΤΑ ΡΗΜΑΓΜΕΝΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ ΜΝΗΜΕΙΟ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΘΗΡΙΩΔΙΑΣ

ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

Κάτω άπό τά πόδια μας, μιά μαύρη κηλίδα. Είνε τά πυκνά κυπαρίσσια του νεκροταφείου. Άπλοή κι' άτεχνη μάντρα τριγύρω. Καί μέσα οι πρόσφατοι σταυροί τόσο πυκνοί, που δέν μπορεί κανείς νά περπατήσει. Οι άκτίνες του φέγγαριου προσπαθούν νά διαβάσουν τί γράφουν οι μικροσκοπικοί αυτοί σταυροί —είνε κατ' άνάγκη μικροί τό νεκροταφείο δέν έπρόδλεπε τό φρερό αυτό συνωστισμό — άλλα είνε περιττό. Πάρετε ένα άνομα καί έπαναλάβετε τό, άπό έξη έως δεκαέξη φορές —έχετε άμέσως τίς επιγραφές. Έκει δέν κοιμούνται άτομα ή ζευγάρια. Άναπαύονται οικογένειες πολλές φορές άπό παππού μέχρι έγγονών, άπό 13 ως 73 έτών. Αουλούδια καί φύτά τους σκεπάζουν, ολόδροσα, τά ποτιστήρια βουλεύουν νύχτα μερα. Καί οι γυναίκες καί πρo πάντων οι γρηές καθισμένες, θρηνηολογούν:
—Γιατί δέ με' έσκότωσαν κι' έμένα; Γιατί;...
'Εκάδες, που μοιρολογούν τήν έξολοθρευμένη σπαρά τους; Εθριπίδες άτόφιος, ζωντανός, σημερινός. Καί έαφνικά οι κραυγές:
—Δεκατρείς μου φάγανε τά σκυλιά! Κι' άπόμεινα έγώ τό σαράβαλο. Τι με φυλάτε; Όχι, δέν καταλάβαμε... Άκόμα δέν καταλάβαμε τί έχουμε τά. θεί
Δέν υπάρχει μιά πολιτεία στον κόσμο σήμερα, σαν τά Καλάβρυτα, χορός γυναικών ζωντανής τραγωδίας, κλεισμένες μέσα ο' έρείπια. Τό αντίστροφο τής είνε ο' Καραές του Άθω —ή στιγμή πολιτεία των άνδρών που ζουν χωρίς γυναίκες. Άλλά εκεί, τούλάχιστον, δέν θρηναούν οκτακόσους νεκρούς!...
—Τά Καλάβρυτα δέν πρέπει νά έαναχτισθούν έδω που βρίσκονται! Αυτά τά έρείπια πρέπει νά μείνουν όπως είνε προσκύνημα των ελευθερών ανθρώπων κι' αιώνια όμως καί άνάθεμα κατά των Γερμανών!

Ηβραδυνή

ΔΕΥΤΕΡΑ 25 ΙΟΥΝΙΟΥ 1945

ΤΑ ΒΟΥΝΑ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ ΑΝΤΗΧΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΩΝΗΝ: ΑΙΩΝΙΑ ΚΑΤΑΡΑ ΣΤΟΥΣ ΣΦΑΓΙΑΣΤΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΥΣ

Ο Λογαριασμός για τήν ενίσχυση της Εφημερίδας μας καί της Ένωσής μας είναι: 155/296074-57 της Εθνικής Τράπεζας (Ένωση Καλαβρυτινών Αθήνας). Παρακαλούμε στην έγγραφη άπόδειξη της Τράπεζας να αναγράφετε απαραίτητως τό ονοματεπώνυμό σας. Για καθημερινή επικοινωνία με τήν Ένωση Καλαβρυτινών Αθήνας επικοινωνήστε στα: Τηλ.: 210 3839346, Fax: 210 3839875 E-mail: kalavrytiniixo@gmail.com Περιμένουμε τά σχόλια σας, τις υποδείξεις σας, τό υλικό που θα θέλατε να δημοσιευθεί, καθώς καί ότι άλλο θα μπορούσε να συνδράμη θετικά στην εφημερίδα της Ένωσής μας.

Ιδιοκτησία: Ένωση Καλαβρυτινών Αθήνας Θεμιστοκλέους 1, 5ος όροφος Τ.Κ. 10677 Τηλ.: 2103839346, Fax: 2103839875 Εκδότης: Σωτήρης Ιωάν. Τσενές Διευθυντής: Μαρία Καρύδη Επιμέλεια Έκδοσης: Παναγιώτης Γ. Χάρμψας Τυπογραφείο: Δεκάλογος Ε.Π.Ε. Αγαθίου 3, Τηλ.: 2106460338

Η ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Άλλος ένας έφυγε νωρίς
Στις 30 Οκτωβρίου 2008 τα Καλάβρυτα αποχαιρέτησαν για πάντα ένα άκόμη παλιό Καλαβρυτινό, τον αγαπητό σε όλους μας Περικλή Καράγιωργα.
Ο Περικλής ήταν εκλεκτό καί ιδρυτικό μέλος της Ένωσης καί επί σειρά ετών μέλος της Εξελεγκτικής Επιτροπής. Στην κωδία του, τήν Ένωση Καλαβρυτινών Αθήνας εκπροσώπησε τό μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου κ. Σωτήρης Χαμακιάτης. Η Ένωσή μας αντί στεφάνου κατέθεσε στη μνήμη του ποσό 100 Ευρώ υπέρ της Φιλαρμονικής Καλαβρυτινών. Ας είναι ελαφρύ τό χώμα της Καλαβρυτινής γης που αναπαύεται.

Σας Ευχαριστούμε
Από τά μνήματα που φθάνουν στην Ένωσή μας φαίνεται πως τό πρώτο φύλλο της Εφημερίδας μας βρήκε απήκηση μεταξύ των συμπατριωτών καί φίλων μας.
Σας ευχαριστούμε θερμά καί σας καλούμε με τις ιδέες καί άπόψεις σας να προχωρήσουμε όλοι μαζί.
Από τό επόμενο φύλλο θα δημοσιεύονται σχόλια, παρατηρήσεις καί ιδέες των αναγνωστών μας.

ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ

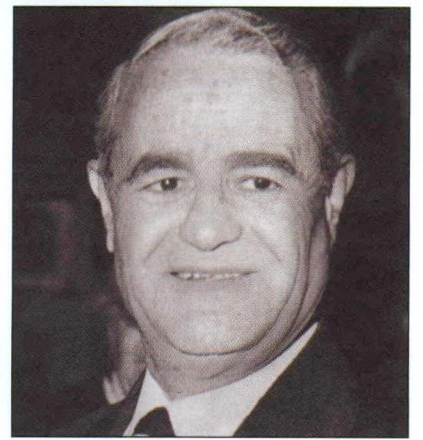
Προσκυντής στα ματωμένα χώματα στις 17 Φεβρουαρίου 1945, ο αείμνηστος **Βασίλης Μασούλλης**, ο άνθρωπος που το 1966 επανίδρυσε την Ένωση Καλαβρυτινών Αθήνας, συγκλονισμένος από το δράμα του Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος αποτίει φόρο τιμής στους συμπατριώτες του και αφιερώνει στη μνήμη τους ένα ποίημα.

Αυτό το ποίημα, που δημοσιεύεται για πρώτη φορά, δόθηκε στην Ένωσή μας από το γιο του Αλέξη και αφιερώνεται στη μνήμη των εκτελεσθέντων Καλαβρυτινών.

1. Πνιγμένος μες τα δάκρυα πνιγμένος, μες το αίμα φέρνω τριγύρω μου σβηστό το πονεμένο βλέμμα.
2. Μην τάχα είναι χωρατό Μην είναι τάχα ψέμα Μην τάχα ονειρεύομαι Μην έχασα το πνεύμα;
3. Δε θε ν' ακούσω άλλωστε οι καμπάνες να σημαίνουν κι' οι Χριστιανοί στην Εκκλησιά κάθε γιορτή να μπαίνουν.
4. Ούτε θα ιδώ τους φίλους μου γνωρίμους και γειτώνους αλλήθ' ακούσω δάκρυα αναστεναγμούς και πόνους.
5. Χαλάσματα θα συναντώ μεσ' το περπάτημά μου και όλο μαύροι κόρακες θάνε τ' απάντημά μου.
6. Εδώ δεν ήταν μια φορά ο κήπος στολισμένος εδώ δεν ήταν με ψηλά με δέντρα φυτεμένους;

7. Δεν τον περιτριγύριζε η μάντρα η κτισμένη που τώρα τη θαρώ κι' αυτή ερείπια γκρεμισμένη;
8. Εδώ δεν έστεκε ψιλό περίφανο χτισμένο το σπίτι που γεννήθηκε που εიმ' αναθρεμμένο;
9. Εδώ το πηγαδάκι μας δεν ήταν στην αυλή το κλήμα ο ανθώνας μας που μσοχοβόλασε καθ' αυγή;
10. Εδώ τριγύρω στην αυλή δε γύριζαν οι κόττες δεν ήταν στην αλόμαντρα οι δυο μεγάλες πόρτες;
11. Κάγκαν γκρεμιστήκανε κι' αντίκρισαν μια μέρα του άτιμου κατακτητή τη βάρβαρη φοβέρα.
12. Πού είναι οι γειτόνοι μου που ειν' οι πατριώτες; τους πούλησαν με μπαμπεσιά στους Ούννους οι προδότες.
13. Σαν τα αρνιά τους βάλανε μαζί σε κια γραμμή κι' ο χάροντας τους άρπαξε όλους σε μια στιγμή.
14. Σαν σίφουσαν επέρασε Καταραμένη μέρα!!! Δεν άφησε στο διάβα του και στην ανεμοζάλη στο φοβερό του πέρασμα στην άγρια παραζάλη τίποτα να σταθεί ορθό.

15. Βλέπω τριγύρω μου μαυρά γυναίκες μαυροφόρες σαν να γυρνούν βρυκόλακες και μαύρες νεκροφόρες.
16. Ποιός είσαι συ που τριγυρνάς σε τουτ' το κοιμητήρι; Πες μου αυτό που σε ρωτώ κάνε μου το χατίρι.
17. Πού ήσουνα, πώς ξέφυγες; δεν ήσουνα κοντά μας την ώρα που έξεσίζαν οι σφαίρες τα κορμιά μας;
18. Γιατί μας απαρνήθηκες; Δε ζήσαμε όλοι μαζί τις χαρωπές ημέρες; Πίκρες δεν ήπιαμε μαζί κι ακούσαμε φοβέρες;
19. Σήκω τα μάτια σου ψηλά και κοίταξέ με λίγο κ' ειν' οι στιγμές μου λιγοστές και πρέπει για να φύγω.
20. Δε με θωρείς λοιπόν. Γιατί; Φαίνεσαι ληυπημένος αφού μας απαρνήθηκες νάσαι καταραμένος.
21. Σα σήκωσα δειλιά δειλιά το πονεμένο βλέμμα, δεν είδα τίποτα σιμά μήπως και ήταν ψέμα;
22. Έτράβηξα και έφυγα τρέχοντας ντροπισσμένος από κει πέρα πούμουνα δειλός και φοβισμένος.



23. Βογγούν τα όρη τα βουνά οι ρεματιές ποιά πέρα αρπάζουν τον αντίλαλο που φεύγει στον αέρα.
24. Τ' άποδι το γλυκόλαλο έπαψε το τραγούδι κι' η μέλισσα δεν κάθεται σε βοδιαστό λουλουδί.
25. Η κουκουβάγια ακούγεται με τη φωνή στριγγιά και δεν ακούς της πέρδικας τη χαρωπή λαλιά.
26. Το χαροπούλι κάθεται σε κάθε μιά γωνιά και οι βρυκόλακες βογγούν ανάθεμα φονιά!!!

Αθήνα τη 17-2-1945
Β. ΜΑΣΟΥΛΑΣ

ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΠΕΡΑΣΕΙ ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΜΕΡΑ

Στα εξηνταπέντε χρόνια που πέρασαν από την καταραμένη εκείνη Δευτέρα της 13ης Δεκεμβρίου του 1943 δεν έχει υπάρξει ούτε μια μέρα που να μην έχουν έλθει στο νου μου τα όσα φοβερά γεγονότα συνέβησαν εκείνη τη μέρα.

Δεν έχει περάσει ούτε μια μέρα που να μην έχει έλθει στο νου μου εκείνο το πρωινό η ανησυχία των γονιών μου μετά τις κωδωνοκρούσεις, η βιαστική ετοιμασία και η σκληρή που ο πατέρας μου, η μητέρα μου και εγώ, δωδεκάχρονο τότε παιδί, έχοντας μαζί μας μια κουβέρτα και τρόφιμα για μια μέρα, σύμφωνα με τη διαταγή του Γερμανού διοικητή, κατηφορίζαμε από το σπίτι μας προς την πηλατεία. Δεν ηγιαίναμε στην εκκλησία, όπως γινόταν όταν χτυπούσαν οι καμπάνες αυτή τη φορά, χωρίς να το γνωρίζουμε, συνοδεύουμε ζωντανό τον πατέρα μου στην κηδεία του. Ήταν η τελευταία φορά που τον βλέπαμε ζωντανό.

Δεν έχει περάσει ούτε μια μέρα που να μην έχει έλθει στο νου μου ο χωρισμός στο σχολείο, η παραμονή σ' αυτό, η έξοδος, μετά από ώρες σε κατάσταση πανικού γιατί ακούστηκε ότι οι Γερμανοί είχαν βάλει φωτιά για να μας κάψουν, η θέα των Γερμανών στρατιωτών που παραταγμένοι απέναντι με μέτωπο προς το σχολείο και τα δυο μυδραλιοβόλα ακριβώς απέναντι από την κεντρική πόρτα εξόδου. (Μετά από πολλά χρόνια κατέληξα στο συμπέρασμα ότι οι στρατιώτες αυτοί αποτελούσαν το δικό μας πιθανό εκτελεστικό απόσπασμα, για την περιπόνηση που οι άνδρες, παρ' ότι η διαταγή «πάρτε μαζί σας μια κουβέρτα και τρόφιμα μιας ημέρας» τους είχε παραπλανήσει ως προς τις προθέσεις των Γερμανών, θα μπορούσε ίσως, η τελευταία στιγμή να καταλάβαιναν τι επρόκειτο να συμβεί και να αντιδρούσαν).

Δεν έχει περάσει ούτε μια μέρα που να μην έχει έλθει στο νου μου ο, ανακατεμένος με την ομίχλη, πυκνός καπνός και ο δυνατός θόρυβος που έκαναν τα σπύτια που τα γκρέμιζε η φωτιά και η αγωνιώδης πορεία προς το σπίτι μας, μη ακολουθώντας τις άλλες γυναίκες και παιδιά που έτρεχαν προς το ποτάμι. Η θέα του σπιτιού που φαινόταν άηκτο, ο τεράστιος ήλιος που φάνταζε μέσα από την ομίχλη κατοκόκκινος, μεταξύ Βελιάς και Τρικοκκιάς και το

λαμπάδιασμα του σπιτιού μας που όταν πια φθάσαμε σ' αυτό είχε παραδοθεί στη φωτιά.

Δεν έχει περάσει ούτε μια μέρα που να μην έχει έλθει στο νου μου το απαίσιο θέαμα εκείνο το απόγευμα, όταν διαλύθηκε η ομίχλη, των σκοτωμένων στον απέναντι λόφο, το τρέξιμο προς τα εκεί, η πρώτη γυναίκα που συναντήσαμε, λίγο πριν από το νεκροταφείο, η Κατσίνη, που κατέβαινε από τον τόπο της εκτέλεσης σκουίζοντας και που τα χέρια και τα πόδια της ήταν βουτηγμένα στο αίμα' το ρυάκι εκεί στο πλάι, που το νερό του ήταν κόκκινο από το αίμα που είχε τρέξει σ' αυτό, και τέλος, η θέα των σκοτωμένων, ο ένας πάνω στον άλλο.

Δεν έχει περάσει ούτε μια μέρα που να μην έχει έλθει στο νου μου η εικόνα της μητέρας μου να σέρνει πάνω στην κουβέρτα τον πατέρα μου και κάθε λίγο, αποκαμωμένη από τον κόουραση, να σταματάει να κάθεται δίπλα του να κλαίει γοερά και εγώ να προσπαθώ να την παρηγορήσω και από δίπλα να περνάει στρατιά ολόκληρη από εκατοντάδες γυναίκες ολοφυρόμενες, που έφερναν τους άνδρες τους και τα παιδιά τους προς το νεκροταφείο.

Την πρώτη νύχτα κουλουριασμένοι με την πηλάτη στον τοίχο, μαζί με δεκάδες άλλες γυναίκες και παιδιά σε ένα από τα ελάχιστα σπίτια που δεν είχαν καεί, τρέμοντας από το κρύο, περιμέναμε άγρυπνοι τότε θα ξεμερώσει για να πάμε στο νεκροταφείο, στον πατέρα μου.

Δεν έχει περάσει ούτε μια μέρα που να μην έχει έλθει στο νου μου η εικόνα της μητέρας μου να προσπαθεί κλαίγοντας να σκάψει τον τάφο. Ο πατέρας δίπλα ξαπλωμένος περίμενε υπομονετικά να του ετοιμάσει η γυναίκα του το κρεβάτι, όπου θα ξάπλωνε να κοιμηθεί τον αιώνιο ύπνο. Το



πρόσωπο του ήταν ήρεμο και ροδοκόκκινο, έμοιαζε σαν να ήταν ζωντανός, μόνο ένα λεπτό ρυάκι αίμα είχε κυλήσει από την άκρη των χειλιών του στο αριστερό του μάγουλο έμοιαζε σαν να κοιμάται. (Για πολλές δεκαετίες αργότερα με τυραννούσε η σκέψη, που ποτέ δεν εκμυστηρεύτηκα στην μητέρα μου, ότι ήταν δυνατό να τον είχαμε θάψει ζωντανό, μέχρις ότου ένας φίλος γιατρός μου παρατήρησε ότι εφ' όσον το αίμα δεν έτρεχε αλλιώς ήταν ξεραμένο σημαίνει ότι ήταν πεθαμένος και έτσι πρέμισε κάπως η ταραγμένη μου ψυχή πρόσθεσε μάλιστα ότι η ηρεμία του προσώπου του έδειχνε ότι χτυπήθηκε αμέσως θανάσιμα, με τις πρώτες ριπές των μυδραλιοβόλων, πριν προλάβει να αντιληφθεί τι γινόταν και να νοιώσει αγωνία και φόβο).

Σκέπτομαι πάντα τη συχωρεμένη τη μητέρα μου που τυμμένη στα μαύρα (όλη της τη ζωή) κρυβόταν σε μια γωνία στα σπίτια που μας φιλοξενούσαν, για να μην γίνεται ενοχλητική και εκλίαιγε σιωπηλά, ώρες ατέλειωτες.

Δεν περνάει ούτε μια μέρα που όλα αυτά να μην έρχονται στο νου με κάθε λεπτομέρεια, ήες και συνέβηκαν χθες. Πώς να ξεχάσεις!

Πώς είναι δυνατό να μην έχεις το παράπονο ότι κυβέρνηση δική σου, ελληνική εκχώρησε το δικαίωμα αλληλ και την υποχρέωση να δικάσει τους Γερμανούς εγκληματίες στους ομοϊδέστες τους.

Πώς είναι δυνατό να συχωρήσεις, όταν για το έγκλημα αυτό δεν καταδικάστηκε ποτέ κανείς από τους ενόχους!

Αυτά έγιναν και δεν ξεγίνονται. Τώρα εμείς οι Καλαβρυτινοί, εμείς που ζήσαμε τα τραγικά γεγονότα του Δεκέμβρη του 1943, αλλή και αυτοί που τα έζησαν μέσα από τις διηγήσεις και μεγαλωμένοι σ' αυτόν τον

τόπο, έχουμε αποκτήσει τις ίδιες ευαισθησίες. Πρέπει να φροντίζουμε ώστε κάθε τι που γίνεται και που έχει σχέση με τα γεγονότα αυτά, να απορρέει από το σεβασμό προς τους νεκρούς μας και την υποχρέωση απόδοσης φόρου τιμής προς αυτούς. Κάθε άλλη σκοπιμότητα είναι απαράδεκτη και καταδικαστέα. Με το πνεύμα αυτό είναι ανάγκη να διορθωθούν κάποια πράγματα και να γίνουν κάποια άλλα.

Στο Μουσείο, το οποίο παρ' όλα τα ελλειψώματα, είναι ένα μουσείο αξιόλογο, πρέπει σε κάθε φωτογραφία να μπει το όνομα του εικονιζόμενου παρ' όλο που κανείς δεν είχε τέτοια πρόθεση, η μη ύπαρξη ονομάτων συνιστά ασέβεια προς αυτούς και περιφρόνηση προς τις οικογένειες τους.

Κάθε φωτογραφία είναι η εικόνα ενός συγκεκριμένου ανθρώπου που είχε όνομα, επώνυμο, ηλικία, επάγγελμα, οικογένεια. Αλλήωστε, η προσπάθεια και ο κόπος τόσων ετών να ανευρεθούν οι φωτογραφίες των συγκεκριμένων αυτών ανθρώπων, των θυμάτων της Γερμανικής βαρβαρότητας τί νόημα είχε, αφού κανείς δεν ξέρει ποιάς είναι ποιάς.

Το Μουσείο έγινε για να τιμηθούν αυτοί οι άνθρωποι και έτσι πρέπει να γίνει.

Στο εγγύς μέλλον, η ανάγκη ενός δεύτερου νεκροταφείου για τις ανάγκες της πόλης θα είναι επιτακτική - ως δημιουργηθεί το συντομότερο δυνατό και το υπάρχουν θα είναι ένα μνημείο, όπως και είναι, σεβόμενοι τους τάφους των εκατοντάδων εκτελεσθέντων (άδικα και δόλια δολοφονηθέντων) Καλαβρυτινών.

Ο τόπος της εκτέλεσης που το χώμα του ζυμώθηκε με το αίμα των εκατοντάδων αθών ανθρώπων χρήζει σεβασμού και καλό είναι να αποφεύγονται οι κάθε είδους πειραματισμοί.

Το Μνημόσυνο που κάθε χρόνο γίνεται τη σημάδιακή εκείνη ημέρα της 13ης Δεκεμβρίου πρέπει να προσπαθήσουμε και εμείς αλλή και οι μέλλουσες γενιές να μην μεταβληθεί, με διάφορα προσχήματα, σε ένα είδος φέστιας, αλλή να εξακολουθήσει να γίνεται μέσα σε ατμόσφαιρα σεβασμότητας και σεβασμού προς τους νεκρούς μας ώστε η μνήμη τους να μείνει αιώνια.

Χαράλαμπος Α. Παπαδημητρίου

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΣ ΜΑΣ

Η ίδρυση της φιλαρμονικής μας το 1924 σε μια μικρή ορεινή κοινότητα, όπως τα Καλάβρυτα, καταδεικνύει το επίπεδο των κατοίκων και την έφεση για πολιτισμό. Στα Καλάβρυτα επίσης υπήρχε από το έτος 1920 χοροδιδασκαλείο με πλούσια δραστηριότητα στην εκμάθηση χορών ευρωπαϊκών, δημοτικών και άλλων. Την ίδια εποχή αλλιά και μετέπειτα, αρχής γενομένης με τη μαντολινάτα, που αναφέρω πιο κάτω, στην αίθουσα του Χελμού γίνονταν οι πρώτες επίσημες χοροεσπερίδες με χορούς, που είχαν διδαχθεί απ' το χοροδιδασκαλείο.

Η εφημερίδα «Ταχυδρόμος» όργανο των απανταχού Αιγιαλλέων και Καλαβρυτινών γράφει γι' αυτούς τους χορούς: «Καλάβρυτα 25/12/1930 από τας παραβρεθείσας δις Βάσω Τσαπάρη μικρή και νοστιμότατη, φόρεμα μεταξωτό πράσινο, η κυρία Βαρελοπούλου με εξάισιαν τουαλέτα μεταξωτήν μαύρη, η κυρία Ασπυροπούλου Αθηναϊκό τριαντάφυλλο θαυμάσιο φόρεμα βελούδο, σιλουέτα ξεχωριστή, πολύ μινιόν, δις Βαγενά που μπορεί να την σκώσει σαλιόνι μόνον Νέας Υόρκης δια να μεταχειρισθώμεν φράσιν ειδικού ξένου περαστικού απ' τα Καλάβρυτα κυρία Παπανδρέου δικηγόρου διηνή χορεύτρια εκ Κέρκυρας κτλ».

Την ίδια χρονική περίοδο μας περιγράφει ο Γιώργος Κουτουρής στο βιβλίο του «Καλάβρυτα τα παλιά τ' αξέχαστα», τους κανταδόρους Γιάννη Αδραχτά που έπαιζε μαντολίνο, το Βίκτωρα Μπαλαλά που έπαιζε κιθάρα και έγγραφε και μελοποιούσε τραγούδια, τα οποία στη σημερινή εποχή του ρεαλισμού και του σαρκασμού ίσως να φαίνονταν φαιδρά. Ο ρομαντισμός, το ευγενέστερο των συναισθημάτων, που μεσουρανούσε στην περιοχή μας δυστυχώς σήμερα έχει σχεδόν εκλείψει. Μ' όλα αυτά δικαίως χαρακτηρίζουν τα Καλάβρυτα μικρό Παρίσι. Βέβαια σ' αυτό συνέβαλαν ο λιγοστός τουρισμός, αλλιά και το μυθικό τρενάκι.

Από το 1920 και μετά στα Καλάβρυτα άκμαζε η καλλιέργεια του καπνού, τα καπνοχώραφα, όπως τα έλεγαν, γεγονός που είχε σαν αποτέλεσμα να απασχολούνται εκατοντάδες εργαζομένων. Ο καπνός έπρεπε να συγκεντρωθεί, να συσκευαστεί κατάλληλα, στη συνέχεια να ξηραθεί και να αποθηκευτεί μέχρι να προωθηθεί στις καπνοβιομηχανίες Παπαστράτου, Μασάγγου και Μιχαήλπου στην Πάτρα αλλιά και αλλού, ώστε να πάρει την τελική μορφή του τσιγάρου και ακολούθως να γίνει η τοποθέτησή τους σε πακέτα κτλ. Τη συγκομιδή και διακίνηση των καπνών είχε αναλάβει μια μεγάλη εταιρία, η οποία έστειλε το 1923 ειδικευμένο εκπρόσωπο της για το σκοπό αυτό στα Καλάβρυτα και αυτός ήταν ο Χρήστος Τσαλιόκας.

Κατά ευτυχή συγκυρία ο Τσαλιόκας ήταν και γνώστης μπάντας και εγχόρδων. Έτσι λοιπόν το 1924 με πρωτεργάτες τους αδελφούς Λάκη και Γιάννη Θεοδωρακόπουλο από τα Καλάβρυτα (μετέπειτα ο Λάκης πρόεδρος πρωτοδικών) ιδρύθηκε η μαντολινάτα (δεν υπάρχουν στοιχεία γι' αυτήν τη μαντολινάτα) και στη συνέχεια η φιλαρμονική εμπνευστής της οποίας ήταν ο Τσαλιόκας.



Η Φιλαρμονική στην 12η επέτειο της 13ης-12-1943 το 1954 υπό τον Αρχιμουσικό Παν. Ζωιτσούδη

Κάποτε σταμάτησε η καλλιέργεια του καπνού, καθώς η παραγωγή ήταν μικρή και ασύμφορη και έτσι η πιο πάνω εταιρία αναγκάστηκε να μετακινήσει τον υπάλληλο της Χρήστο Τσαλιόκο στον Πειραιά. Ωστόσο υπήρχε ήδη ένας σύλλογος που ενεργούσε για λογαριασμό της φιλαρμονικής τον οποίο αποτελούσαν κυρίως Καλαβρυτινοί έμποροι και προοδευτικοί συμπολίτες. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι με μεγάλες προσπάθειες, εράνους και ό,τι άλλο μπορεί να κάνει κάποιος, που αγαπά κάτι ιδιαίτερα, αποφάσισαν να παραγγείλουν τα όργανα μιας φιλαρμονικής από το Μιλάνο της Ιταλίας. Αυτό αποτελούσε ασύλληπτο τόλμημα για την εποχή εκείνη αλλιά ίσως ακόμα και για την τωρινή. Είναι, δηλαδή, σαν κάποιος να σκεφτεί σήμερα να κατασκευάσει έναν αγωγό με δημοτικές δαπάνες για να μεταφέρει τη θάλασσα στα Καλάβρυτα.

Πράγματι, μετά από μερικούς μήνες τα όργανα έφτασαν στα Καλάβρυτα και συνεισότης του Τσαλιόκου ήταν ο Σπύρος Χάμουζας, πρώην αξιωματικός της φιλαρμονικής του Πολεμικού Ναυτικού. Πρόκειται για πανάξιο συνεχιστή ο οποίος είχε μεγάλο πάθος και σιδηρά θέληση για να βρει έμπυχο υλικό, να το διδάξει και γρήγορα να εμφανιστεί στις πρώτες χοροεσπερίδες.

Χαρακτηριστικό το δημοσίευμα του 1930 στις 25 Δεκεμβρίου στην ίδια εφημερίδα «Ταχυδρόμος», που γράφει μεταξύ άλλων: «...εις τα διαλείμματα η φιλαρμονική ήτις τελευταίως κατέστη Δημοτική έπαιζε και διάφορα εκλεκτά τεμάχια υπό τον ακούραστον και πολύ φιλότιμον διευθυντήν αυτής κ. Σ. Χάμουζαν, όστις μάς την παρουσιάζει πάντοτε συγχρονισμένν. Εύγε λοιπόν στη φιλαρμονική μας».

Μερικοί από τους μουσικούς, που μπορεί

κάποιος από τους αναγνώστες να θυμάται, ήταν ο Ιερομόναχος Τιμόθεος Καπότας, σπουδαίο και δυνατό μπάσο, ο Πάνος Σωτηρόπουλος (Γαρυφάλης), εμφόνιο και ο Γιάννης Κανακάρης, κλαρίνο. Ήταν τέτοια η αγάπη τους για την μουσική που ο Τιμόθεος μέχρι το τέλος του, γέρος πια έπαιζε με το στόμα τις 'μπότες' που έβγαζε με το μπάσο του. Το ίδιο έκανε και ο Γαρυφάλης, τραγουδούσε με το στόμα τα μέρη του εμφονίου από τα κομμάτια, που είχε παίξει και ήταν όλα αποτυπωμένα στο μυαλό του.

Τέτοιο ήταν το ενδιαφέρον τους και η αγάπη τους για τη μουσική, που δεν την απαρνήθηκαν και δεν τη λησμόνησαν ούτε στιγμή, μιλώντας πάντοτε με δέος για αυτήν μέχρι και το τέλος της ζωής τους. Το ίδιο έκαναν και όλοι ανεξαιρέτως οι άλλοι μουσικοί, τρανοί μάρτυρες και λίτρες μιας εποχής, που δεν ξαναρχεται και κρίμα σε όσους δεν την έζησαν και φυσικά δεν μπορούν να καταλάβουν με όσες περιγραφές και αν γίνουν.

Επί των ημερών του Χάμουζα παίχτηκαν ακόμα και όπερες, όπως Καβαλληρία Ρουσσικάνη, Καβαλληρία Λεζέρα, Κουρέας της Σεβίλλης (ο γνωστός μπαρμπερής), Άιντα, Τόσκα και ακόμα ένα ζηλευτό ρεπερτόριο ποικίλης ύλης όπως το Γελεκάκι, η Μοδιστρούλα κ.ά.

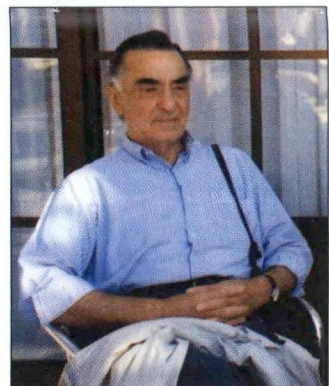
Ο Χάμουζας ήταν και επιπλοποιός προκειμένου να συμπληρώσει το εισόδημα του, καθώς με πολλή δυσκολία η κοινότητα προσπαθούσε να πληρώσει τον αρχιμουσικό με εράνους, συνδρομές κτλ. Χαρακτηριστικά το 1931 στο αρχείο του συμβολαιογράφου Καλαντοσή καταχωρείται επισύναψη δανείου 1000 δραχμών υπό του κ. Σπυρίδωνα Χάμουζα παρά της Εθνικής Τράπεζας (έτσι χορηγούνταν τα δάνεια τότε μέσω συμβολαιογραφικής πράξης). Το δάνειο αυτό, υποθέτω, ίσως χρειάστηκε γιατί ο Χάμουζας τη χρονολογία εκείνη πα-

ρουσίσε μια βραχνάδα έμμονη, όπου μετέβη σε νοσοκομείο των Αθηνών και δυστυχώς αργότερα επήλθε το μοιραίο, ενώ ήταν ακόμα νέος.

Στο ενεργητικό του, ο Χάμουζας, είχε άρτιες εμφανίσεις, πλούσιο και αξιόλογο ρεπερτόριο, 'πληταίες' όλο το καλοκαίρι και απαραίτητως κάθε Κυριακή βράδυ. Ξεκινούσε πάντα από το επάνω μέρος της αγοράς παίζοντας και καθ' οδόν κάποιο μαρσάκι και κατέληγε στην κεντρική πλατεία για να αρχίσει το πρόγραμμα του. Τα καφενεία της πλατείας ήταν κατάμεστα και οι θαμώνες τους άκουγαν με ευχαρίστηση και απολαμβάναν τα κομμάτια που έπαιζαν με αξιοθαύμαστο τρόπο και με την ψυχή τους οι μουσικοί της μπάντας.

Η συγκινητική προσπάθεια των μελών της φιλαρμονικής μάγευε τον κόσμο και αυτό ξεπληρωνόταν με το σεβασμό, την αγάπη του για την φιλαρμονική, αλλιά και τη συνδρομή του, που ευχαρίστως κατέβαλε και έτσι κρατιόταν οικονομικά η φιλαρμονική χωρίς καμία άλλη επικορήγηση. Μαθητές του Χάμουζα εκτός των πιο πάνω γνωστών, καθώς και λιγών ακόμη που ίσως κανείς πια δε θυμάται, ήταν ο Ανδρέας και ο Γιώργος Μπρες, ο Θεόδωρος Ερμείδης, ο Αλέκος Μακρυγιάννης κ.ά. Τη σκυτάλη στην ηγεσία της φιλαρμονικής πήρε ένας νέος μασέτρος ο 'θρυλικός' Παναγιώτης Ζωιτσούδης, για τον οποίο θα μιλήσουμε στο επόμενο φύλλο.

Γιώργος Δημόπουλος



Ο Γιώργος Δημόπουλος στην τριφερή ηλικία των 13 ετών έζησε τη ναζιστική θηριωδία. Ένωσε βαθιά την ανάσα του θανάτου μέσα στο ίδιο το σχολείο, όπου πριν οι δασκαλοί του φώτιζαν το νου και την ψυχή του. Ήταν από τα πρώτα Καλαβρυτινόπουλα που με ενθουσιασμό ξαναέστησαν την Ιστορική Φιλαρμονική Καλαβρυτινών.

ΠΟΡΦΥΡΑ
ΕΙΚΟΝΙΣΜΑ & ΚΟΣΜΗΜΑ

Βασιλική Δημοπούλου

ΑΘΗΝΑ
Θ. Σοφούλη 61, Ν. Σμύρνη
Τηλ./Fax: 210.9339872

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ
25ης Μαρτίου 47, Πεζόδρομος
Κιν.: 6972079701

ΜΕΣΙΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΚΙΝΗΤΩΝ

ΧΡΗΣΤΟΣ Α. ΣΧΟΙΝΑΣ

Αναλαμβάνουμε την πώληση οικοπέδων και ακινήτων, καθώς και τη διεκπεραίωση αδειάς σας και την κατασκευή της οικοδομής σας με το κλειδί στο χέρι. Λιθόκτιστα και Ξύλινα Φιλιανδικού τύπου

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙΚΙΕΣ ΓΙΑ ΑΝΑΠΑΛΑΙΩΣΗ Οικόπεδα σε τιμή ευκαιρίας

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ: Τηλ.: 26920 22230, Fax: 26920 24107, Κιν.: 6973 876746

ΕΔΩ, ΜΙΛΑΕΙ Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Η «Καλαβρυτινή Ηχώ» στο πρώτο πανηγυρικό της φύλλο φιλοξένησε ενημερωτικό άρθρο μου σχετικά με την πορεία και τη λειτουργία του Δημοτικού Μουσείου Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος. Εκεί, μεταξύ των άλλων, τόνισα, ως όφειλα, το πραγματικό ενδιαφέρον που δείχνουν κάποιοι συμπατριώτες μας στην κοινή και ιερή υπόθεση του Μουσείου και εξήρα την αξιόλογη και συγκινητική προσφορά τους.

Επειδή φρονώ ότι τέτοιες έμπρακτες εκδηλώσεις αγάπης προς τον τόπο μας δεν πρέπει να αποσιωπώνται, επανέρχομαι με το παρόν σημείωμα για να εκθειάσω μίαν άλλη συμβολική, ωστόσο σημαντική προσφορά κάποιων άλλων συμπατριωτών μας προς το Μουσείο μας.

Όλοι γνωρίζουμε «Τα 33 Παιδιά» εκείνα δηλαδή τα Καλαβρυτινόπουλα που αναγκάστηκαν μετά τον πόλεμο να ξενιτευτούν στη Γερμανία για να βρουν την τύχη τους. Αυτά, λοιπόν, «Τα Παιδιά» στη μνήμη των δολοφονημένων Πατεράδων τους και πρωίδων Μαννάδων τους και προς ενίσχυση των σκοπών του Μουσείου προχώρησαν σε μια γενναιοδωρη χειρονομία και χρηματοδότησαν:

α. την έκδοση 2.000 αντιτύπων του βιβλίου: „Das Haus unserer Helden“ - „Das Drama von Kalavryta: Versuch einer Annäherung, Übersetzung ins Deutsche: Marina Manola und Eirini Vazou, Herausgeber: Holocaust-Museum der Stadt Kalavryta, Kalavryta 2008. (Πρόκειται για την απόδοση στη γερμανική γλώσσα του βιβλίου «Το σπίτι των ηρώων μας» - Μια απόπειρα προσέγγισης του Καλαβρυτινού δράματος - (έκδοση Δημοτικό Μουσείο Καλαβρυτινού Ολοκαυτώματος, Καλάβρυτα 2006).

β. την έκδοση αφίσας σε 1.000 αντίτυπα, στην οποία απεικονίζεται ο Τόπος Εκτέλεσης (στο κέντρο-νυχτερινή λήψη) περιβαλλόμενος από 14 μοτίβα Καλαβρυτινής Θεματολογίας.

Επιθυμώ, λοιπόν, μέσα από τη στήλη αυτή, διερμνεύοντας και τα συναισθήματα - θέλω να πιστεύω - όλων των μελών του Δ.Σ. του Μουσείου, να εκφράσω τις πιο θερμές και ειλικρινείς μας ευχαριστίες σ' αυτά τα φωτεινά παραδείγματα εθελοντικής προσφοράς, που είναι και μέλη της Ένωσής σας, επισημαίνοντας τούτο: η ανιδιοτέλεια, η αναστερόβουλη δηλαδή λαχτάρα της έγνοιας και της προσφοράς και το άθλημα διακονίας του κοινού συμφέροντος συχνά λειτουργεί ως πρότυπο επανακαθορισμού της προσωπικής και συλλογικής μας στάσης.

Χρίστος Φωτεινόπουλος



Οι 33 σε αναμνηστική φωτογραφία με τις μητέρες τους στην πλατεία του ξενοδοχείου Χελίμος πριν την αναχώρησή τους προς εκπαίδευση στη Γερμανία τον Οκτώβριο του 1955

Από αριστερά: Σταθούλιας Τάκης, Καλδίδης Παναγιώτης, Καλδίδης Εμμανουήλ, Ρεκουινιώτης Φώτιος, Σαμοθρακίτης Αλέκος, Χαμακιώτης Ντίνος, Αγγελόπουλος Αλέκος, Γεωργακόπουλος Παναγιώτης, Κυριακόπουλος Δημήτριος, Κυριακόπουλος Χρίστος, Παπαδιαμαντόπουλος Σόλων, Ρεκουινιώτης Δήμος, Χονδρονικόλης Ιωάννης, Δημόπουλος Σπύρος, Χειλιόπουλος Κωνσταντίνος, Μπράτσικας Νίκος, Καράγιωργας Περικλής, Τάσσης Νικόλαος, Ρεκουινιώτης Ηλίας, Ιωαννίδης Ανδρέας, Κυριακόπουλος Παναγιώτης, Σουρούκης Ιωάννης, Καποκαλιύβας Χρίστος, Καποτάς Ηλίας, Ρεκουινιώτης Φίλιπ., Αντωνόπουλος Χρίστος του Σπήλιου, Χαμακιώτης Σωτήριος, Λούτσος Ιωάννης, Ιωαννίδης Ιωάννης, Καποτάς Σπύρος, Μπράτσικας Παναγιώτης.
Στην φωτογραφία δε συμπεριλαμβάνονται οι: Μαυρίδης Θεολόγος και Ανεστόπουλος Μίμης.

Τ Ο Ξ Ε Ρ Α Τ Ε ;

«ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗ ΣΟΥΙΤΑ» Αντιγόνης Παπαμικροπούλου, Μουσικοσυνθέτου

Η Αντιγόνη Παπαμικροπούλου γεννήθηκε στην Πάτρα το 1888. Ήταν αριστούχος της Βασιλικής Μουσικής Ακαδημίας του Λονδίνου από την οποία έλαβε Χρυσό Βραβείο. Συνέθεσε και εξετυπώθηκαν πολλά πρωτότυπα μουσικά έργα της, όπως η Καλαβρυτινή Σουίτα, Εκδόσεις Λειψίας και πολλά άλλα. Από το 1920 ασχολήθηκε με σύνθεση έργων σοβαρής μουσικής.

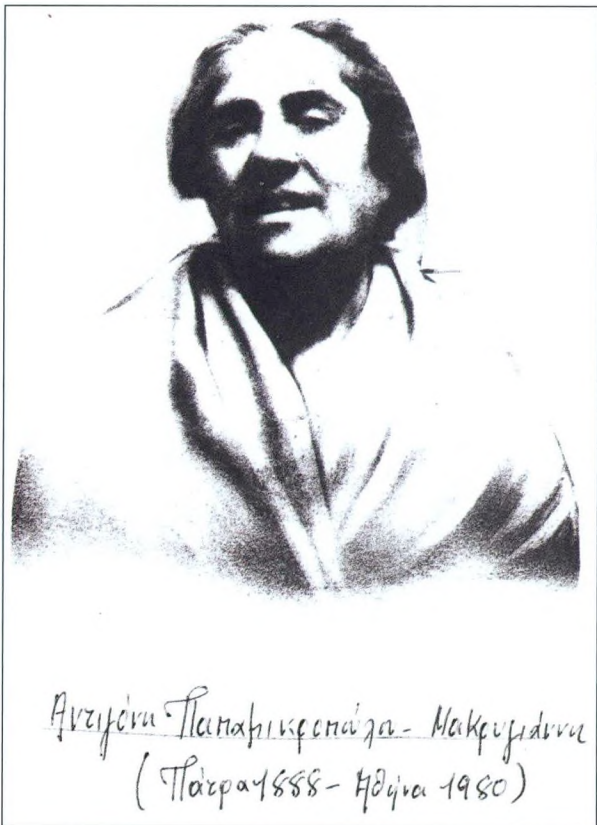
Η Καλαβρυτινή Σουίτα αποτελείται εκ των κάτωθι τεμαχίων μουσικής πιάνου με ελληνικό χρώμα και κλασική γραμμή: α) Ένας απτός καθότανε, β) Καμμένα Ελληνόπουλα, γ) Το κλαίμα του βοσκού, δ) Στς Αρκαδιάς το διάσελο και ε) Ελληνοπούλαμ' γεια σου. Εξεδόθη στη Λειψία το 1922 και παρουσιάστηκε το 1931 στον Παρνασσό πρώτη φορά.

Η δημιουργία της Καλαβρυτινής Σουίτας συνδέεται με το κλίμα Ed. Grieg και της απήχησης της λαϊκής μουσικής στο έργο Ελλήνων μουσουργών (Μ. Καλομοίρης - Μ. Βάρβογλης). Η Αντιγόνη θεωρούσε αυτό το έργο (Κ.Σ.) «κορύφωμα των εμπνεύσεών της για τα «Αθάνατα Καλαβρυτινά Βουνά».

Συνέθεσε πλήθος έργων, έλαβε μέρος σε πολλές εκδηλώσεις με τελευταία το Φεβρουάριο του 1968 σε εκδήλωση του Συλλόγου Καλαβρυτινών Αθήνας. Έτυχε θερμής υποδοχής ιδιαίτερα με το παίξιμο στο πιάνο της σύνθεσης «Παιδικές εικόνες - Μουσικό Πορτρέτο».

Ως πιανίστρια αποσπούσε, πάντοτε, το θαυμασμό του κοινού και χαρακτηριστική είναι η ιδιαίτερη φροντίδα του αείμνηστου Παναγιώτη Κανελλόπουλου για την έκδοση της Καλαβρυτινής Σουίτας στη Λειψία.

Η Ένωση Καλαβρυτινών Αθήνας έχει στο αρχείο της μέρος του έργου της Αντιγόνης Παπαμικροπούλου, καθώς και αρχειακό υλικό που εδώρησε εις μνήμην της η νύφη



της κ. Μάντη Τριάρχη - Μακρυγιάννη, καταγόμενη από τα Κύθηρα, δια της κ. Μαρίας Καρύδη.

Η Ένωσή μας ευχαριστεί θερμότατα την κ. Μάντη Τριάρχη γι' αυτή την ευγενική χειρονομία της. Ευχή μας είναι σύντομα να ακουστεί η Καλαβρυτινή Σουίτα στα Καλάβρυτα, που τόσο πολύ αγάπησε η εξαιρετική μουσικοσυνθέτης, λάτρης των

Καλαβρυτινών βουνών. Αρχειακό υλικό της Αντιγόνης Παπαμικροπούλου έχει ο ανηψιός της, γνωστός μουσουργός, κ. Θάνας Μικρούτσικος.

Τα Καλαβρυτινά βουνά περιμένουν να αντιλαλήσουν τις νότες μιας εξαιρετικής, διακεκριμένης συμπατριώτισσάς μας.

Το δημοτικό τραγούδι είναι γονιμοποιός δύναμη για το λαό μας και γαλούχησε με το βάθος των ιδεών και τη λιτότητα της έκ-

ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗ ΣΟΥΪΤΑ

EΙΚΟΝΕΣ ΑΠ' ΤΑ ΒΟΥΝΑ
ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ

ΥΠΟ

ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΠΑΠΑΜΙΚΡΟΠΟΥΛΟΥ.

- 1) "Ένας απτός καθότανε."
- 2) "Καυμένα Έλληνόπουλα."
- 3) "Τό κλαίμα τού βοσκού."
- 4) "Στ'ης Άρκαδιάς τό διάσελο."
- 5) "Έλληνοπούλα μ'γεια σου."

GRIECHISCHE SUITE

BILDER AUS DEN BERGEN
FÜR KLAVIER

VON

ANTIGONE PAPAMIKROPOULOS.



G. U. RÖDER, G. M. B. H. LEIPZIG

φρασης τον ελληνικό λαό από την εποχή του Ομήρου.

Μέσα από τους ήχους του κλειδοκύμβαλου (πιάνου) αποδεικνύεται πως και χθες και σήμερα και πάντα ανοίγει δρόμους.

Μαρία Γεωργαντά - Καρύδη

Στήλη προσφορών στην ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗ ΗΧΩ

Η Ένωσή μας αντλεί τη δύναμή της και την περαιτέρω ανάπτυξη της από τα μέλη της και την αγάπη όλων μας για τα Καλάβρυτα.

Ευελπιστώντας στην ενίσχυση και τη στήριξη της Ένωσής μας καθιερώνουμε στην εφημερίδα μας τιμητική "Στήλη Προσφορών".

Στη στήλη αυτή θα ανακοινώνονται οι παντός είδους προσφορές, που θα γίνονται από τα Μέλη και τους φίλους της Ένωσής μας.

Περιμένουμε την ευγενική ανταπόκρισής σας για την υποβολή του έργου μας και την εκπλήρωση των σκοπών της Ένωσής μας.

Στο παρόν φύλλο μας παραθέτουμε τις προσφορές που έγιναν για τη λαχειοφόρο του περσινού αποκριάτικου χορού μας.

- Ο Δήμος Καλαβρύτων και το Χιονοδρομικό Κέντρο Καλαβρύτων προσέφεραν πέντε (5) κάρτες ελεύθερας στο Χιονοδρομικό Κέντρο Καλαβρύτων κατά τις περιόδους ετών 2008-2009

- Ο Οίκος Μόδας «ΜΙΧΑΛΗΣ ΑΣΛΑΝΗΣ» με την ευγενική μεσολάβηση του ζεύγους κ.κ. Γιώργου και Ντίνας Παπαδημητρίου προσέφερε ένα φόρεμα και ένα γυναικείο κουστόμι

- Ο κ. Κωνσταντίνος Παπαχριστόπουλος ένα DVD Home Theatre System, ένα φούρο μικροκυμάτων LG, μία ηλεκτρική σκούπα SCHARP και μία τηλεόραση 20 ιντσών PFT LG

- Η κ. Βασιλική, συζ. Αντωνίου Δημόπουλου προσέφερε δύο αγιογραφίες της «Παναγίας Δεομένης»

- Τα ξενοδοχεία «ΚΥΝΑΙΑ», «ΛΗΔΑ» και «ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ» από δύο διανυκτερεύσεις σε δίκλινο

- Το ξενοδοχείο «ΧΕΛΜΟΣ» μία (1) διανυκτέρευση σε δίκλινο

- Ο κ. Χρήστος Σχοινιάς προσέφερε 200 λίτρα βενζίνης

- Η TRAINOSE A.E. προσέφερε δύο εισιτήρια για δύο (2) άτομα έκαστο για τη διαδρομή Αθήνα - Θεσσαλονίκη μετ' επιστροφής, πρώτη θέση με το Intercity

- Η εταιρεία των Αδελφών ΠΑΝΤΑΖΕΛΟΥ Ο.Ε. δύο επάργυρους δίσκους

- Η εταιρεία των Αδελφών Κουτρομάνου Ο.Ε. μία ηλεκτρική ψυσιέρα φορητή

- Η εταιρεία SECURITY & Συστημάτων Ασφαλείας MONDIAL DOL τρεις δωροεπιταγές αξίας 100 ευρώ έκαστη για τα καταστήματα HONDOS CENTER

- Ο Οπτικός Οίκος Μεταξά επτά ζευγάρια γυαλιά ηλίου

- Ο κ. Δημήτριος Παπαδημητρίου ένα ανδρικό ποικύμιο

- Η εταιρεία VICTORY Media S.A. δέκα συλλογές DVD

- Ο Υποπτεράρχος κ. Γεώργιος Αθανασίου μία εγκυκλοπαίδεια «ΧΡΥΣΗ ΥΓΕΙΑ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΧΙΛΙΕΤΙΑΣ», μία εξάτομη εγκυκλοπαίδεια «ΖΩΗ & ΥΓΕΙΑ», ένα λεύκωμα «ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ UNESCO» και μία σειρά τόμων «ΧΡΟΝΙΚΟ» ετών 1991-1997

- Ο Εκδοτικός Οίκος ΜΕΛΙΣΣΑ του σεϊμνιστού συμπατριώτη μας Γ. Ραγιά βιβλία με θέματα «ΤΑ ΚΕΡΑΜΕΙΚΑ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΩΡΟ», «ΥΦΑΣΜΑ ΚΑΙ ΧΩΡΟΣ», «ΔΑΝΤΕΛΕΣ», «ΑΡΒΑΝΙΤΕΣ» και «ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΤΟΜΕΙΟ ΣΤΟΝ ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ» & «ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΙΚΗ ΠΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ»

- Ο Εκδοτικός Οργανισμός ΛΙΒΑΝΗ - Εκδόσεις ΝΕΑ ΣΥΝΟΡΑ ΑΒΕ πενήντα πέντε βιβλία

Μαρίκα και Χρίστος Αντωνίου (στη μνήμη Περικλή Καράγιωργα) 100€

Ευγενία Καρακάσι 50€

Βάσω Καρακάσι 50€

Βάσω Κώνη - Γούτου 50€

Ελένη Οικονόμου - Διαμαντοπούλου 50€

Θεόδωρος Κ. Τσεντούρος 30€

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΑΘΗΝΑ - ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ ΕΝΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑ

Τα Καλάβρυτα έχουν καταστεί ένας ελκυστικός προορισμός. Όχι μόνο για αυτούς που κατάγονται από τα Καλάβρυτα, αλλά και για όσους θέλουν να αποδράσουν σε ένα πανέμορφο ορεινό τοπίο, κατόρθωτο από πράσινο και ωραίες εξοχές. Είναι ένας προορισμός για όσους επιθυμούν να απολαύσουν τις δυνατότητες που τους προσφέρει το χιονοδρομικό του κέντρο, να επισκεφθούν τα πολλά παλιά και ιστορικά του μοναστήρια και μνημεία, να δυναμώσουν πνεύμα και σώμα. Δεν είναι επομένως περιεργό, που πολλοί κάτοικοι του λεκανοπεδίου επιβιβάζονται συχνά στο αυτοκίνητό τους για να αναζητήσουν αυτόν τον όμορφο προορισμό και να επισκεφθούν τα Καλάβρυτα. Και ενώ θα περίμενε κανείς μια τέτοια διαδρομή να συνοδεύεται από μία ευχάριστη εποχούμενη εμπειρία, δυστυχώς τα 192 περίπου υπεραστικά χιλιόμετρα, που χωρίζουν την Αθήνα από τα Καλάβρυτα, μπορεί να αποβούν μοιραία για όσους επιχειρήσουν να τα διανύσουν. Είναι σε όλους μας πλέον γνωστό τόσο από τα καθημερινά αναγνώσματα στις εφημερίδες όσο και από τα ενημερωτικά δελτία της τηλεόρασης και του ραδιοφώνου ότι πάρα πολλοί, αδικαιολόγητα πολλοί, συνάνθρωποί μας χάνουν είτε τη ζωή τους, είτε την ακεραιότητά τους σε τροχαία ατυχήματα στη διαδρομή αυτή. Γιατί; Έχουν γραφτεί πολλά σχετικά με το θέμα, άλλα υπεύθυνα, άλλα ανεύθυνα. Άλλα επιστημονικά τεκμηριωμένα, άλλα επιδημικά και ατεκμηρίωτα. Γεγονός πάντως παραμένει η βασική διαπίστωση: Η διαδρομή Αθήνα-Καλάβρυτα είναι μία ακόμη επικίνδυνη διαδρομή. Βέβαια τα πράγματα θα βελτιωθούν σημαντικά στη διαδρομή μέχρι την Πούντα το επόμενο χρονικό διάστημα, δεδομένου ότι σύντομα ο Παραχωρησιούχος, στο πλαίσιο της σύμβασης που έχει αναλάβει για την αναβάθμιση του Άξονα Ελευσίνα-Κορίνθος-Πάτρα θα πάρει ειδικά μέτρα οδικής ασφάλειας, ενώ παράλληλα θα προβεί και στην αναβάθμιση του τμήματος από την Κορίνθο μέχρι την Πάτρα σε αυτοκινητόδρομο τα επόμενα 4 χρόνια. Ούτως ή άλλως όμως πρέπει να γνωρίζουμε ότι τα τροχαία ατυχήματα δεν θα εξαλειφθούν ποτέ. Όπως δεν θα εξαλειφθούν ποτέ και τα εγκλήματα και οι άλλες παράνομες πράξεις που οφείλονται στον άνθρωπο, παρά τα όποια αστυνομικά μέτρα, παρά την όποια νομοθεσία, παρά τις όποιες ποινές. Το ζητούμενο εν προκειμένω για τους μηχανικούς δεν είναι η ιδεατή κατάσταση αλλά να κατασκευάσουν μια οδική υποδομή, που δεν θα δημιουργεί από μόνη της δεδομένα και προϋποθέσεις εξέλιξης μιας κανονικής πορείας και ενός τυπικού ελιγμού ενός οχήματος σε ατύχημα, σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει μέχρι τώρα. Οι συγκοινωνιολόγοι μηχανικοί γνωρίζουν το πλαίσιο δουλειάς τους. Γνωρίζουν ότι ο άνθρωπος κάνει σφάλματα σε όλες του τις κοινωνικές δραστηριότητες. Πρέπει επομένως a priori να του επιτραπεί να κάνει λογικά, αναμενόμενα «ανθρώπινα» σφάλματα. Και επειδή η κίνηση στους δρόμους αποτελεί μία καθημερινή, ζωτική και απαραίτητη κοινωνική δραστηριότητα, οι δρόμοι πρέπει να είναι κατασκευασμένοι με τρόπο, που να συγχωρούν τα λογικά (όχι τα σκόπιμα εγκληματικά) οδηγτικά σφάλματα. Να είναι δηλαδή «συγχωρητικοί» και όχι «εκδικητικοί»,

όπως χαρακτηριστικά είναι σήμερα ο δρόμος Αθήνα-Καλάβρυτα.

Εμείς εδώ δεν πρόκειται να προβούμε σε μια αναλυτική, επιστημονική προσέγγιση της ασφάλειας κυκλοφορίας στη διαδρομή Αθήνα-Καλάβρυτα. Στόχος μας απλά είναι να δώσουμε κάποιες γενικές κατευθυντήριες εκλαικωμένες συμβουλές και να επισημάσουμε κάποια ιδιαίτερα προβλήματα, που είτε θα αντιμετωπίσουμε για κάποιους μήνες ακόμα είτε θα πρέπει να μάθουμε να ζούμε μαζί τους για πολύ καιρό ακόμα. Αφορούν σε προβλήματα που αναφέρονται σε συγκεκριμένες θέσεις για πολλούς και διάφορους λόγους, με αποτέλεσμα να προκαλείται συσσώρευση τροχαίων ατυχημάτων. Σε αυτές τις θέσεις απαιτείται να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι στα υπόλοιπα τμήματα επιτρέπεται να είμαστε «χαλαροί» ή ανεύθυνα απρόσεκτοι.

As ξεκινήσουμε.

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΣΙΝΑ-ΚΟΡΙΝΘΟΣ

Το πρώτο τμήμα της κοινής μας διαδρομής, αφού πλέον ο καθένας μας έχει αφήσει πίσω του τα προάστια της Αθήνας είτε μέσω της ΑΤΤΙΚΗΣ ΟΔΟΥ είτε μέσω άλλων εναλλακτικών διαδρομών, είναι η διαδρομή Ελευσίνα-Κορίνθος. Η διαδρομή αυτή εξελίσσεται πάνω σε έναν Αυτοκινητόδρομο, που έχει μελετηθεί και κατασκευαστεί βασικά στη δεκαετία του '80, με εξαίρεση το τμήμα της Κακιάς Σκάλας με τις γνωστές σήραγγες, που δόθηκε πρόσφατα στην κυκλοφορία. Αν και από τη φύση του ο αυτοκινητόδρομος είναι ένας ασφαλής δρόμος (μόλις το 10% των ατυχημάτων συμβαίνουν σε αυτούς) η διαδρομή Ελευσίνα-Κορίνθος παρουσιάζει σήμερα 23 «μελανά σημεία», σημεία δηλαδή στα οποία υπάρχει μία συσσώρευση ατυχημάτων, για διάφορους λόγους. Στα σημεία αυτά ο Παραχωρησιούχος, που έχει αναλάβει την λειτουργία του νέου αυτοκινητοδρόμου Κορίνθου-Πατρών μέσω της κατασκευαστικής κοινοπραξίας στο πλαίσιο των συμβατικών του υποχρεώσεων όπως είπαμε, έχει αρχίσει ήδη να επεμβαίνει, ώστε να άρει στο πλαίσιο του εφικτού βέβαια την επικινδυνότητα αυτών των σημείων κάνοντας αυτό που η ελληνική πολιτεία αμέλησε να κάνει στα πάνω από είκοσι περίπου χρόνια λειτουργίας του δρόμου αυτού και παρά τα διάδια που πληρώναμε όλο αυτόν τον καιρό. Από τα 23 αυτά σημεία πρέπει εν τούτοις να επισημάσουμε αυτά, στα οποία θα πρέπει να είμαστε ούτως ή άλλως πολύ προσεκτικοί, ακόμα και όταν σε λίγους μήνες θα έχουν γίνει οι προβλεπόμενες βελτιωτικές παρεμβάσεις σε αυτά. Ο λόγος αυτής της ιδιαίτερης προσοχής μας οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι σε αυτά τα τμήματα η καμπυλότητα του δρόμου δεν είναι η πρόποσα για έναν τέτοιο δρόμο, γεγονός, που όπως μπορεί εύκολα να αντιληφθεί κανείς, καμία παρέμβαση δεν μπορεί να οδηγήσει απόλυτα στην άρση της σχετιζόμενης επικινδυνότητας. Η μόνη αποτελεσματική αντίδρασή μας εκεί ως οδηγοί, για να μπορέσουμε να διέλθουμε τα τμήματα αυτά με ασφάλεια είναι μόνο μία. Να μειώσουμε ταχύτητα και να ακολουθήσουμε αυστηρά τις ρυθμίσεις της νέας σήμανσης, που θα εγκατασταθεί εκεί. Αυτά τα σημεία με αναφορά στη χιλιομετρική τους θέση (Χ.Θ.) είναι:



Χιλιόμετρο 28. Κατεύθυνση προς Αθήνα (προσέξτε τα ίχνη των τροχών και τα παραμορφωμένα στηθαία)



Χιλιόμετρο 29. Κατεύθυνση προς Κορίνθο



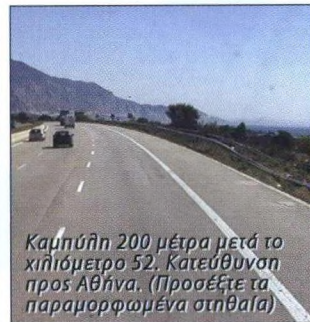
Χιλιόμετρο 29+100. Κατεύθυνση προς Αθήνα (προσέξτε τα παραμορφωμένα στηθαία)



Χιλιόμετρο 42,5. Κατεύθυνση προς Κορίνθο



Χιλιόμετρο 42,5. Κατεύθυνση προς Αθήνα



Καμπύλη 200 μέτρα μετά το χιλιόμετρο 52. Κατεύθυνση προς Αθήνα. (Προσέξτε τα παραμορφωμένα στηθαία)



Θέση 200 μέτρα μετά το χιλιόμετρο 68. Κατεύθυνση προς Κορίνθο



Καμπύλη Ισθμού. Κατεύθυνση προς Αθήνα

Τέλος σε ότι αφορά το τμήμα Ελευσίνα-Κορίνθος δύο άλλες γενικές επισημάνσεις:

- Ιδιαίτερη προσοχή χρειάζεται όπου συναντάμε ανισόπεδους κόμβους. Όλοι σχεδόν οι ανισόπεδοι κόμβοι παρουσιάζουν διάφορες σημαντικές σχεδιαστικές ελλείψεις, που καθιστούν τη χρήση τους πολύ προβληματική για τους οδηγούς. Ένα από τα κύρια προβλήματα που παρουσιάζουν, είναι η σύγχυση που προκαλούν στους οδηγούς στην επιλογή του σωστού ελιγμού με αποτέλεσμα να έχουμε πολλές περιπτώσεις επιλογή λάθους κατεύθυνσης και είσοδο στο αντίθετο (ανάποδο) ρεύμα! Η τροχαία τα κρίσιμα αυτά ατυχήματα τα χαρακτηρίζει ως ... μετωπικές συγκρούσεις. Καταλαβαίνει κανείς ποιες επιπτώσεις μπορεί να έχει ένα τέτοιο ατύχημα στους εμπλεκόμενους. Προσοχή λοιπόν όταν πλησιάζουμε σε όλους τους κόμβους της διαδρομής Ελευσίνας-Κορίνθου, δηλαδή στους κόμβους Μεγάρον, Πάχνης, Κινέττας, Αγ. Θεοδώρων, Λουτρακίου, Κορίνθου κλπ.

- Τελευταία επισήμανση τα θανατηφόρα με...πεζούς! Ναι, υπάρ-

χουν παρασύρσεις πεζών όσο και αν αυτό ακούγεται παράλογο.

Στον αυτοκινητόδρομο Ελευσίνας - Κορίνθου θα συναντήσουμε πολλούς πεζούς. Πεζούς που ως επιβάτες παράνομα και παράτυπα επιβιβάζονται ή αποβιβάζονται από τα λεωφορεία του ΚΤΕΛ χρησιμοποιώντας τη ΛΕΑ του αυτοκινητοδρόμου και πεζούς, που από εγκληματική αμέλεια τους διασχίζουν κάθετα τον αυτοκινητόδρομο για να αποφύγουν κάποιες μεγάλες πράγματι πεζοπορίες, που η πολιτεία αμέλησε να αντιμετωπίσει κατασκευάζοντας τις απαραίτητες πεζοδιαβάσεις. Η διάσχιση όμως κάθετα του αυτοκινητόδρομου, ιδιαίτερα τους καλοκαιρινούς μήνες, δεν είναι η λύση στην έλλειψη των κατάλληλων διαβάσεων για πεζούς. Επομένως προσοχή... στους πεζούς, μέχρι η τροχαία να αναλάβει τις ευθύνες της και εφαρμόσει τον ΚΟΚ και για τα λεωφορεία του ΚΤΕΛ.

Βασίλης Ψαριανός, Καθηγητής ΕΜΠ
Συντονιστής Παρατηρητηρίου Οδικής Ασφάλειας
Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ - ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ - ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2009 – ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2009

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης Καλαβρυτινών Αθήνας βρίσκεται και τη φετινή χρονιά στην ευχάριστη θέση να σας αποστείλει και πάλι το πρόγραμμα των εκδηλώσεων και να σας παρακαλέσει να συμμετέχετε όσο το δυνατόν περισσότερο, πλαισιώνοντας την προσπάθεια του Διοικητικού Συμβουλίου έμπρακτα αλλά και με τις προτάσεις και ιδέες σας, τις οποίες περιμένουμε ώστε να επιτύχουμε περισσότερα.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 18-01-2009

Τακτική Γενική Συνέλευση Αρχαιρειών. Αίθουσα των Αιγιαλέων, Βαλτετσίου 50-52. Ώρα προσέλευσης 10:30 π.μ.

Σε περίπτωση μη απαρτίας (ως συνήθως) θα επαναληφθεί την επόμενη Κυριακή. Δηλώσεις για υποψηφιότητα μέχρι 15-01-2009.

ΚΥΡΙΑΚΗ 25-01-2009

Τακτική Γενική Συνέλευση Αρχαιρειών. Αίθουσα των Αιγιαλέων, Βαλτετσίου 50-52. Ώρα προσέλευσης 10:30 π.μ. Θα ακολούθησει η κοπή της Πρωτοχρονιάτικης πίτας. Καλούμε τα μέλη μας να θέσουν υποψηφιότητα για το Δ.Σ. της Ένωσης και να εκδηλώσουν το ενδιαφέρον τους με τη συμμετοχή τους στις αρχαιρείσεις.

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 15-03-2009

Θεία Λειτουργία - αρτοκλασία για την εορτή του Αγίου Αλεξίου πολιούχου Καλαβρύτων και Προστάτη της Ένωσής μας, στον Άγιο Γεώργιο Καρύτση, ώρα 9:30 π.μ. Στη συνέχεια θα προσφερθεί καφές στο ξενοδοχείο ΕΣΠΕΡΙΑ γωνία Εδουάρδου Λω και Σταδίου.

ΣΑΒΒΑΤΟ 21-03-2009

Συμμετοχή στις εκδηλώσεις για την επέτειο της απελευθέρωσης της πόλεως των Καλαβρύτων από τον Τουρκικό ζυγό.

ΤΕΤΑΡΤΗ 25-03-2009

Συμμετοχή στις εκδηλώσεις για την επέτειο της Εθνικής Παλιγγενεσίας στην Ιερά Μονή της Αγίας Λαύρας.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22-04-2009

Επίσκεψη στο Γηροκομείο Καλαβρύτων, παράρτημα ΚΕΔΙΚ και Νοσοκομείο.

ΜΑΪΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 10-05-2009

Συμμετοχή στο πέρασμα του φαραγγιού Βουραϊκού. Η Ένωσή μας, όπως κάθε χρόνο, αθλοθετεί βραβείο που απονέμεται κατά την κρίση του Δ.Σ. του Ορειβατικού.

ΙΟΥΝΙΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10-06-2009

Μετάβαση στο Δίστομο για τις εκδηλώσεις μνήμης των σφαγιασθέντων υπό των Γερμανών κατά την κατοχή.

ΙΟΥΛΙΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 26-07-2009

Μετάβαση στη Μουσιωτίτσα Ιωαννίνων. Συμμετοχή στις εκδηλώσεις μνήμης των εκτελεσθέντων υπό των Γερμανών κατά την κατοχή.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14-08-2009

Τέλεση μνημόσυνου Καλαβρυτινής Μάνας στα Καλάβρυτα. Η παρουσία όλων είναι υποχρέωση και ιερό καθήκον.

ΚΥΡΙΑΚΗ 16-08-2009

Μετάβαση στο Κομμένο Άρτας για τις εκδηλώσεις μνήμης των εκτελεσθέντων από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 02-09-2009

Μετάβαση στο Χορτιάτη Θεσσαλονίκης για τις εκδηλώσεις μνήμης των εκτελεσθέντων από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής.

«ΕΝΩΣΗ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ»

Το Σωματείο με την επωνυμία «Ένωση Καλαβρυτινών Αθήνας» δημιουργήθηκε από τον αιμwnιστο Βασίλη Μασούλη όπως συνοπτικά περιγράφει ο Σωτήρης Χαμακιώτης στο άρθρο του «Να μας ζήσει» στο πρώτο φύλλο της εφημερίδας.

Οι σκοποί της Ένωσης όπως αυτοί περιγράφονται στο καταστατικό της είναι:

1. Η πνευματική και πολιτιστική εξύψωση των μελών της
2. Η βοήθεια στην πολιτιστική ανάπτυξη της πόλης των Καλαβρύτων
3. Η αλληλογνωριμία, ψυχαγωγία και ανάπτυξη των σχέσεων και της αλληλεγγύης μεταξύ των μελών της
4. Η φροντίδα για την καταγραφή, μελέτη, προαγωγή και βοήθεια στην επίλυση των προβλημάτων της πόλης των Καλαβρύτων
5. Η διατήρηση και προβολή των παραδόσεων και της πολιτιστικής κληρονομιάς των Καλαβρύτων, η διατήρηση και προβολή των ιστορικών και θρησκευτικών κειμηλίων και μνημείων της πόλης και των ιερών Μονών Αγίας Λαύρας και Μεγάλου Σπηλιάου και η, με την επιφύλαξη της ιερότητας των χώρων, τουριστική τους ανάπτυξη
6. Η εκτέλεση ή ενίσχυση στην περιφέρεια του Δήμου Καλαβρύτων κοινωφελών έργων
7. Η ενίσχυση των νέων των Καλαβρύτων και όσων έχουν δικαίωμα να είναι μέλη της

και συγκεντρώνουν εξαιρετικά προσόντα για ευρύτερες σπουδές.

Τα εκάστοτε Διοικητικά Συμβούλια εργαστικά, άλλοτε με μεγαλύτερη και άλλοτε με μικρότερη επιτυχία για την επίτευξη αυτών των στόχων.

Είναι αλήθεια ότι στη σημερινή εποχή, οι σύλλογοι, που έχουν δημιουργηθεί από την αγάπη των ανθρώπων προς την ιδιαίτερη πατρίδα και προς τους συμπατριώτες τους, δεν έχουν τη σημασία που είχαν σε παλιότερες εποχές.

Υπάρχουν, σήμερα, αρκετοί που αμφισβητούν την ανάγκη ύπαρξης και την χρησιμότητα αυτών των συλλόγων, τους θεωρούν κάτι ξεπερασμένο και χωρίς πρακτική αξία. Είναι μια άποψη εσφαλμένη, κατά την γνώμη μου, που την ενστερνίζονται και μερικά, λίγα από όσο γνωρίζω, μέλη της Ένωσής μας. Προσωπικά πιστεύω ότι η Ένωσή μας είναι χρήσιμη και μπορεί να προσφέρει πολλά. Όσοι έχουν την ίδια άποψη ας έρθουν κοντά μας και ας βοηθήσουν για την πρόοδο της Ένωσής μας, με ανιδιοτέλεια, μακριά από αντιπαλότητες και μικροεγωισμούς.

Είναι παρήγορο και άκρως ενθαρρυντικό ότι άνθρωποι αρκετά νέοι και ικανοί ανταπεκρίθησαν στις εκκλήσεις μας για βοήθεια και τα αποτελέσματα είναι πάρα πολύ ικανοποιητικά. Ίδου η «Καλαβρυτινή

Ηχώ» επιθυμία ετών, πραγματικότητα. Δεν είναι μέσα στις συνήθειες μου να διατυμpanίζω τις ενέργειες που κάνει το Διοικητικό Συμβούλιο στο σύνολο του και κάθε μέλος του χωριστά όμως εδώ δε μπορώ να αποσύρω τον πειρασμό, διακινδυνεύοντας να θίξω τη μετριοφροσύνη τους, να εξάρω τον πρωταγωνιστικό και καίριο ρόλο του νέου προέδρου της Ένωσής Σωτήρη Τσενέ που με την αποφασιστική συμβολή του Παναγιώτη Χάμμα (ο οποίος απεδείχθη ιδιαίτερα ταλαντούχος) έφεραν εις πέρας το δύσκολο έργο της έκδοσης αυτής της εφημερίδας.

Είναι ένα σοβαρό επίτευγμα, που για να μπορέσει όμως να συνεχισθεί χρειάζεται τη βοήθεια και τη στήριξη όλων μας. Το άρθρο του προέδρου στο πρώτο φύλλο «Όλα για τα Καλάβρυτα» δίνει το στίγμα, δείχνει ποια είναι η επιδίωξη και ο σκοπός αυτής της έκδοσης.

Όμως ένας κούκος δεν φέρνει την άνοιξη. Όσο και αν προσπαθήσουν ο πρόεδρος και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, δεν μπορούν να κάνουν πολλά πράγματα, χωρίς τη συμπαράσταση και τη βοήθεια των μελών της Ένωσής, ιδιαίτερα των νέων μας. Ο ελεύθερος χρόνος των νέων, ασφαλώς, είναι πολύ περιορισμένος.

Πρέπει να αφιερώνουν το χρόνο τους στην εργασία τους, στη δημιουργία της

καριέρας τους, στην οικογένεια, στα παιδιά τους. Αν παρά ταύτα, κάποιος μπορεί να θέσει λίγο από το χρόνο του στην Ένωση μας, θα είναι μια βοήθεια καλοδεχούμενη. Βοηθήστε, με διάθεση καλοπροαίρετη, κάνοντας σωστές παρατηρήσεις, δίνοντας χρήσιμες συμβουλές, ένα καλό άρθρο για την «Ηχώ» και με όποιο άλλο τρόπο θεωρείτε ότι θα βοηθήσετε την προσπάθεια αυτή. Η βοήθεια προς το Σύλλογό μας, προς την Ένωση μας, ας είναι ανάλογη προς τα αισθήματά μας για τα αγαπημένα μας Καλάβρυτα.

Σε λίγο καιρό έχουμε αρχαιρείσεις. Όσοι έχουν λίγο διαθέσιμο χρόνο, όρεξη για δουλειά και κυρίως όσοι πιστεύουν στους σκοπούς για τους οποίους ιδρύθηκε η Ένωση, ας έρθουν να στελεχώσουν το Διοικητικό Συμβούλιο, που ανανεωμένο και στελεχωμένο με νέες δυνάμεις θα μπορέσει να προωθήσει και να πραγματοποιήσει ή καλύτερα να πραγματοποιεί τους σκοπούς της Ένωσής μας.

Οι οιωνοί είναι καλοί, υπάρχει αισιοδοξία. Ας προσπαθήσουμε όλοι και ας φροντίσουμε ώστε η «ΕΝΩΣΗ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ» να είναι μια Ένωση πραγματική και ένα εργαλείο χρήσιμο για τους συμπατριώτες μας και για τα Καλάβρυτα.

Χαράλαμπος Α. Παπαδημητρίου

ΕΥΛΕΙΑ

ΛΕΩΝ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΝΕΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ
(2ο χιλ. ΟΔΟΥ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ - ΠΑΤΡΩΝ ΟΠΙΣΘΕΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ Ε.Γ.Σ.)
ΤΗΛ.: 26920 22017, FAX: 26920 24718 - ΚΙΝ.: 6974 367044

ΕΥΛΕΙΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ

ΕΜΠΟΤΙΣΜΕΝΗ ΓΙΑ ΣΤΕΓΕΣ - ΣΟΥΗΔΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΔΙΚΗ
ΣΥΝΘΕΤΗ - ΠΛΑΝΙΣΜΕΝΗ
ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ - ΠΕΛΕΚΗΤΗ (ΤΡΑΒΑ)
ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΠΑΤΩΜΑΤΑ ΤΑΒΑΝΙΑ (ΟΡΟΦΕΣ) - ΠΑΓΚΟΙ ΣΥΝΘΕΤΟΙ (ΣΟΥΗΔΙΚΟΙ, ΟΘΙΑΣ)
ΚΑΓΚΕΛΑ - ΚΟΥΡΠΑΣΤΕΣ * ΠΡΕΒΑΖΙΑ - ΠΗΧΑΚΙΑ
ΚΟΝΤΡΑ ΠΛΑΚΕ - ΝΟΒΟΠΑΝ - ΟΣΒ * ΚΟΡΜΑΔΑΚΙΑ ΕΜΠΟΤΙΣΜΕΝΑ
ΕΤΟΙΜΕΣ ΠΟΡΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ
ΕΤΟΙΜΑ ΠΑΡΑΘΥΡΑ - ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΟΡΟΦΗΣ
ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΞΥΛΟΥ * ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΑ ΞΥΛΟΥ
ΑΣΦΑΛΤΟΠΑΝΑ - ΜΕΜΒΡΑΝΕΣ - ΠΙΣΣΟΧΑΡΤΑ
ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ (BENDERS - ALFA - ΙΤΑΛΙΚΑ)
ΛΑΜΑΡΙΝΕΣ ΚΥΜΑΤΟΕΙΔΕΙΣ - ΤΡΑΠΕΖΟΕΙΔΕΙΣ - ΠΡΟΒΑΜΕΝΕΣ
ΠΡΟΚΕΣ - ΣΤΡΙΦΟΝΙΑ - ΒΙΔΕΣ
ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ - ΑΣΦΑΛΤΙΚΑ ΚΕΡΑΜΙΔΙΑ
ΠΑΝΕΛ ΟΡΟΦΗΣ - ΠΛΑΓΙΟΚΑΛΥΨΗΣ
ΤΑΙΝΙΕΣ ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ ΓΙΑ ΣΤΕΓΕΣ - ΜΟΝΩΤΙΚΕΣ ΣΤΕΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΓΥΦΟΣΑΝΙΔΕΣ - ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΑΝΙΔΕΣ ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΠΡΟΦΙΛ, ΣΤΟΚΟΙ Κ.Λ.Π.
ΥΔΡΟΡΡΟΕΣ - ΛΟΥΚΙΑ (ΑΛΟΥΜΙΝΙΟΥ / ΠΛΑΣΤΙΚΑ)
ΜΟΝΩΤΙΚΑ ΣΤΕΓΑΝΩΤΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΣΙΛΙΚΟΝΕΣ ΑΦΡΟΙ - ΕΞΗΛΑΣΜΕΝΗ ΠΟΛΥΣΤΕΡΙΝΗ
ΔΙΟΓΚΩΜΕΝΗ ΠΟΛΥΣΤΕΡΙΝΗ
ΠΕΤΡΟΒΑΜΒΑΚΕΣ - ΚΟΙΛΟΔΟΚΟΙ

ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΑΛΛΑ ΕΙΔΗ

ΑΜΕΣΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ

ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΜΕ ΓΕΡΑΝΟΦΟΡΑ ΟΧΗΜΑΤΑ

ΓΕΝΙΚΟΙ
ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΙ
ΚΤΙΡΙΩΝ

ΣΤΕΛΕΧΩΣΗ
ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΩΝ
ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ

ΠΚ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
& ΣΙΑ Ο.Ε.

Αλκιβιάδου 77-79, Αγ. Παντελεήμων Αχαρνών, ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 210 82.38.442, 210 82.10.216, Fax: 210 82.38.442
Κινητό: 6944 525.571

*Η γέννηση Του Κυρίου μας
στην ταπεινή φάτνη
ας πλημμυρίσει την καρδιά μας
με πίστη και ελπίδα
για μια καινούργια χρονιά
ευλογημένη, χαρούμενη, ειρηνική*



Χρόνια Πολλά και Καλή Χρονιά!

ΕΝΩΣΗ ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

"ΝΑ ΓΡΑΨΕΙΣ ΚΑΤΙ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ"

Μια συγγνώμη μεγάλη σε μια πρόκληση - πρόκληση από τον αγαπητό φίλο, συμπατριώτη, συμμαθητή, συμμαρτυρικό, Πρόεδρο της Ένωσης Καλαβρυτινών Αθίνας κ. Σωτήρη Τσενέ για τη μη άμεση ανταπόκριση σ' ένα κάλεσμα για μια γραφή προς την εφημερίδα που ετοιμαζόταν και που το πρώτο τεύχος με έκπληξη και χαρά στα χέρια μου ήρθε...

Ας είναι καθορίζικη και καλότυχη στη συνέχεια της!... Εγκάρδια ευχή από τα μύδια της ψυχής!...

Ένα κάλεσμα, λοιπόν... Μια στρατολόγηση ως έκκληση από το φίλο Σωτήρη... - Θέλω να γράψεις κάτι για τα Καλάβρυτα... Σκεπτόμουν και σκέπτομαι... Τι να γράψω για τα Καλάβρυτα; Τι να γράψω για την ψυχή μου;

...Τι να γράψω για μια άλλη Αγάπη, για έναν παντοτινό Πατρίδα Έρωτα που δροσίζεται απ' το κεληρυστό νερό της "Φλού-

δας", του "Φίντεν", του "Κλοκίτη", της "Καλαβρυτινής", του "Κεραμιδάκι"... έτσι όπως μες στου μυαλού τη σκέψη έχουν αποτυπωθεί και μένει εδώ και πολλά χρόνια!...

...Τι να γράψω για τα Καλάβρυτα; Τι να γράψω για την ψυχή μου; που τη θωπεύει το δροσαγέρι του Χελμού και της Βελιάς η αύρα, σαν απ' τη Νεραϊδόραχη ξεχύνεται και φτάνει μέχρι την Αγία Λαύρα!...

...Τι να γράψω για τα Καλάβρυτα; Τι να γράψω για την ψυχή μου; όταν στις φύσες την ομορφιά ανταμώνεις την αγαλλίαση και τη χαρμονή, εκείνη την ψυχική και σωματική ευεξία, που σ' ανακουφίζει, που σ' απαλύνει, που σε γαληνεύει, που σ' ευχαριστεί, που σε ομορφαίνει!!!

...Γενέθλια Γη!... Αγάπη κι Έρωτα Μεγάλη, που στο λογισμό, όταν μακριά σου βρίσκομαι παίρνεις τη σκέψη και την περνοδιαβαίνεις σε περασμένα μεγαλεία, σε

παλιά, όμορφα κι αξέχαστα μονοπάτια, νόστου κι αναπόλησης, ξέγνοιαστων, ανέμελων στιγμών, ευτυχισμένων χρόνων!

Και τι μεγάλη χαρά νιώθεις όταν βρισκόμενος στα Καλάβρυτα συναντάς συμπατριώτες, φίλους και γνωστούς, οπότε μαζί ξετυλίγοντας το κουβάρι της μνήμης αναθυμάσαι και ταξιδεύεις στην προηγούμενη ζωή, σε κείνα τα Καλάβρυτα «Τα Παλιά τα Αξέχαστα»!!!

...Γη των Πατέρων μας και των Δικών μας!...

...Γη των Μαρτύρων και των Ηρώων μας!...

...Γη της Δόξης, της Ιστορίας, της Παράδοσης και του Πολιτισμού!...

Εσύ της ζωής και του αιώνα καθοδηγητή, σ' αυτό το «μικρό αθανάκι» το ιερό, της μαρτυρίας και του ηρωισμού, της λαϊκής παράδοσης και της φυσικής ομορφιάς, μην αλλοιώνεις κι αλλοτριώνεις άλλο τον τόπο μου!... Σεβάσου τον και Τίμησέ τον!...

Έτσι, που να πορεύεται τη μελλοδική του ανέλιξη σ' ένα όνειρο, όπου τα βουνά, τα φαράγγια, οι πλαγιές, οι κοιλάδες, οι βουνοκορφές, τα δάση... να διατηρούν την ομορφιά της πλάσης κι η λαϊκή παράδοση και η κουλτούρα ζωής να παραμένει στη γνησιότητα, την απλότητα και την αγνότητά της!...

...Ετούτος είναι ο ΤΟΠΟΣ ΜΟΥ!!! Ετούτη είναι η ΓΗ ΜΟΥ!!! που σε ένα άλλο προλόγισμα της Ένωσης Καλαβρυτινών Πάτρας με τη γραφή της ψυχής σ' ένα τετράστιχο είχα αναφέρει, περικλύοντας σε λίγες λέξεις την Τιμή, το Σεβασμό, την Ευγνωμοσύνη, την Περηφάνια... τα Πάντα για τα Καλάβρυτα!...

Αυτή είναι η γλυκιά Πατρίδα μας, γεμάτη ιστορία, παράδοση και φύση, που η αγάπη μες στα στήθια μας ποτέ της, μα ποτέ της δε θα σβήσει!!!

Θεόδωρος Γ. Θανάπουλος



Δεσμευσέ μας η ποιότητα και η συνέχιση μιας γευστικής κληρονομιάς

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΖΥΜΑΡΙΚΩΝ

"ΧΕΛΜΟΣ" & "ΒΙΟ-ΧΕΛΜΟΣ"

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ ΑΘ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ

2ο χλμ. Καλαβρύτων Πούντας

Τηλ./φαξ: 26920-22424 & 26920-22697

email: info@helmos.com - web site: www.helmos.com

ΑΠΟ ΤΟ 1985

ΧΕΛΜΟΣ

Λίγο έξω από τα Καλάβρυτα δημιουργήθηκε "Ο ΧΕΛΜΟΣ" μια πρότυπη μονάδα παρασκευής παραδοσιακών ζυμαρικών σε ένα πλήρως εκσυγχρονισμένο και εξοπλισμένο εργαστήριο που τηρεί όλους τους κανόνες υγιεινής και ασφάλειας των τροφίμων.

Ο ΧΕΛΜΟΣ παράγει παραδοσιακά ζυμαρικά από αγνά φρέσκα υλικά και εκφράζει έναν αρμονικό συνδυασμό του αυθεντικά παραδοσιακού και του σύγχρονου τρόπου παρασκευής προϊόντων, μια ολοκληρωμένη διατροφική αντίληψη, που απαντά στις σύγχρονες ανάγκες και προσδοκίες του **απαιτητικού καταναλωτή**.

Διασφαλίζουμε την αυθεντικότητα της παραδοσιακής γεύσης, με μοναδικό σύμβουλο την παλιά σπιτική συνταγή...

Η βιολογική μας παραγωγή πιστοποιείται από τον οργανισμό ΔΗΩ σύμφωνα με τον Ε.Κ. 2092/91.

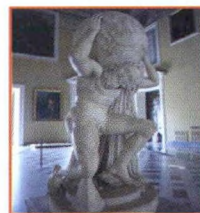
ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ

ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΑΧΑΪΩΝ

ΑΤΛΑΣ

ΚΕΝΤΡΟ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΗΣ 1958

ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ
ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ - ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙΣ



ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ - ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Διαζύγια, Προγαμιαίες έρευνες - Παρακολουθήσεις

Εμποροβιομηχανικές έρευνες,

Τηλεφωτογραφήσεις, Σύγχρονα συστήματα

Έρευνες για απομιμήσεις προϊόντων

Διευθυντής

ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΒΟΥΛΗΣ 14 (2ος όροφος), ΑΘΗΝΑ

210 323 4700 - 210 323 4800 - 210 324 4900

ΚΙΝ.: 6944 523852 - ΟΙΚΙΑΣ 210 831 7085

ΠΑΤΡΑ 2610 42 1584 - 26910 42724

**ΚΑΛΑΒΡΥΤΙΝΗ
ΗΧΩ**



Η εφημερίδα παρέχει βήμα σε όλους συμπατριώτες μας, μέλη και φίλους της Ένωσης. Τα ευνόγητα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους.

Τα κείμενά σας, τις απόψεις, παρατηρήσεις και συμβουλές σας μπορείτε να μας στέλνετε και ηλεκτρονικά στο e-mail: kalavrytiniixo@gmail.com